

Toelichting

Bestemmingsplan Klaverplak 4 en 6 te Wijk en Aalburg

Toelichting
Gebroeders Van Rijswijk V.O.F.
Wijzigen bestemmings-/bouwvlak

Plan : **Wijzigen bestemmings-/bouwvlak**

Projectcode : ORI4916
Datum : 24 februari
Opdrachtgever : Gebroeders Van Rijswijk V.O.F.
Contactpersoon: dhr. D.A. van Rijswijk

Gemeente : Altena
Contactpersoon: dhr. Grasmeijer

Uitvoering : CUMELA Advies, Nijkerk, dhr. T. Jansen

Status : vastgesteld

VOORWOORD

Voor u ligt een ruimtelijke onderbouwing waarbij nader wordt ingegaan op wijziging van het bouwvlak ten behoeve van de bedrijfsactiviteiten van loonbedrijf Gebroeders Van Rijswijk V.O.F.

Economische groei en toekomstperspectieven voor dienstverlenende (machinale) bedrijven ten behoeve van de agrarische sector i.c. buitengebied georiënteerde werken worden in grote mate beïnvloed door de gebruiksmogelijkheden van de eigen inrichting/bedrijfslocatie.

In de voorliggende ruimtelijke toelichting zijn de planologische, milieukundige en bedrijfsspecifieke aspecten in relatie tot het wijzigen van de bestemming voor het bedrijf weergegeven.

Het cumelabedrijf "Gebroeders Van Rijswijk V.O.F.", is aangesloten bij CUMELA Nederland. CUMELA Nederland is dé belangenorganisatie voor een gespecialiseerde groep ondernemingen (cumelasector). Deze ondernemingen, specialisten in groen, grond en infra, verrichten werkzaamheden met mens en materiaal voor derden. CUMELA Nederland kent een ledenaantal van nagenoeg 2.000 professionele bedrijven werkzaam in genoemde sectoren. CUMELA Advies maakt onderdeel uit van CUMELA Nederland.

Deze toelichting is in opdracht van de heer D.A. van Rijswijk opgesteld door CUMELA Advies.

1	INHOUDSOPGAVE	
1	INLEIDING	6
1.1	Aanleiding en doel	6
1.2	Ligging plangebied	7
1.3	Vigerende bestemmingsplan	8
1.4	Leeswijzer	8
2	PLANBESCHRIJVING	9
2.1	Omgeving en beschrijving bestaande situatie	9
2.2	Beoogde situatie	9
3	RUIMTELIJK BELEID	12
3.1	Rijksbeleid	12
3.2	Provinciaal beleid (Verordening)	12
3.2.1	Omgevingsvisie Noord-Brabant	12
3.2.2	Interim omgevingsverordening Noord-Brabant	12
3.3	Gemeentelijk beleid	16
3.3.1	Structuurvisie	16
3.3.2	Bestemmingsplan	17
4	MILIEUHYGIËNISCHE EN PLANOLOGISCHE ASPECTEN	18
4.1	Beeldkwaliteit/ stedenbouwkunde	18
4.2	Bedrijven en milieuzonering	18
4.3	Bodem	18
4.4	Mobiliteit / infrastructuur / parkeren	19
4.5	Geluid / Lawaai	20
4.6	Luchtkwaliteit	21
4.7	Ecologie / Flora en – fauna	23
4.7.1	Wet natuurbescherming	23
4.7.2	Natuurnetwerk Nederland (NNN)	25
4.8	Geur	26
4.8.1	Omgekeerde werking	27
4.8.2	Woon- en leefklimaat	27
4.9	Water	28
4.9.1	Watergangen	29
4.9.2	Grondwaterbeschermingsgebied	30

4.9.3	Riolering en infiltratie	30
4.10	Cultuurhistorie	32
4.10.1	Beleid provincie Noord-Brabant	32
4.11	Archeologie	34
4.12	Externe veiligheid	36
4.12.1	Transport (spoor-, vaar- en autowegen)	36
4.12.2	Inrichtingen	37
4.12.3	Buisleidingen	37
4.12.4	Veiligheidszone – explosieven	38
4.12.5	Brandveiligheid	39
4.13	Leidingen	39
4.14	MER	39
4.15	Conclusie	40
5	JURIDISCHE PLANOPZET	41
5.1	Planologisch-juridisch	41
5.2	Toelichting verbeelding	41
5.3	Toelichting regels	41
5.4	Grondexploitatie / planschade	42
6	UITVOERBAARHEID	43
6.1	Economische uitvoerbaarheid	43
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	43
6.2.1	Vooroverleg	43
6.2.2	Zienswijzen en beroep	43
7	BIJLAGEN	44

1 INLEIDING

In deze paragraaf is de aanleiding voor de ruimtelijke toelichting, de ligging van het object, het vigerend bestemmingsplan en een leeswijzer opgenomen.

1.1 Aanleiding en doel

Gebroeders Van Rijswijk V.O.F., welke vertegenwoordigd wordt door dhr. D.A. van Rijswijk, is gevestigd en bedrijfsvoerend op de Klaverplak 4 te Wijk en Aalburg, gelegen in het buitengebied van de gemeente Altena. Vanaf deze locatie wordt uitoefening gegeven aan het loonbedrijf (cumelabedrijf), welke in hoofdzaak gericht is op het uitvoeren van werkzaamheden, buiten de eigen inrichting, met gemotoriseerd materieel én werktuigen in de gemeente Altena en omgeving.

Het bedrijf van initiatiefnemer is ontstaan uit een veehouderijbedrijf met daarnaast de nevenfunctie loonwerkbedrijf, waarbij de loonwerkactiviteiten reeds vanaf het jaar 2002 worden uitgevoerd. Echter eind 2010 heeft initiatiefnemer besloten de veehouderijtak te beëindigen en is men overgegaan tot het runnen van een volwaardig loonbedrijf met een ondergeschikte akkerbouwtak met 30 hectare gras- en bouwland in gebruik en in eigendom. Initiatiefnemer heeft op dit moment in hoofdzaak derhalve aan agrarisch technisch hulpbedrijf c.q. agrarisch verwant bedrijf. Initiatiefnemer is voornemens dit bedrijf voort te zetten. Deze bedrijfsvoering van het loonbedrijf is echter niet planologisch gelegaliseerd.

Initiatiefnemer is voornemens om een nieuwe schuur te gaan realiseren. Op dit moment is namelijk een groot tekort aan opslagruimte en ruimte om machines te onderhouden dan wel te repareren. Ter compensatie zal een oude grupstal gesloopt worden. Deze grupstal is erop gericht om vee te houden en voldoet derhalve niet aan de eisen die gesteld worden aan een loods voor het stallen en onderhouden van machines. Deze bebouwing is gedateerd / verouderd, bevat asbesthoudend materiaal (welke vervangen dient te worden) en is vanwege de bouw-/goothoogte niet volledig doelmatig bruikbaar voor stalling van materieel e.d. Met de ontwikkeling van deze loods kan op lange termijn voorzien worden in voldoende inpandige ruimte.

Verder is op de Klaverplak 6 te Wijk en Aalburg een tweede bedrijfswoning aanwezig welke al voor lange termijn bewoond wordt door de familie Furster. De familie Furster is niet werkzaam op het bedrijf aan de Klaverplak 4. De familie Van Rijswijk en de familie Furster, hierna initiatiefnemer, zijn voornemens om het bestaande gebruik te legaliseren door deze woning te bestemmen als plattelandswoning.

Middels een wijziging van het bestemmings-/bouwvlak krijgt initiatiefnemer de mogelijkheid om het terrein te optimaliseren. Initiatiefnemer zal de oude – niet geschikte - grupstal amoveren en de nieuwe loods herbouwen op het westelijk deel van het terrein. Dit leidt tot een meer doelmatig en effectief gebruik van terrein en een betere benutting van de bebouwing.

Het bestaande bouwvlak heeft een omvang van 1,31 hectare. In de beoogde situatie is sprake van een bouwvlak van 1,24 hectare.

Tot slot zal initiatiefnemer de beoogde locatie op een juiste wijze landschappelijk inpassen. In de bijlage treft u de gewenste landschappelijke inpassing.

Afbeelding 1: Beoogde situatie

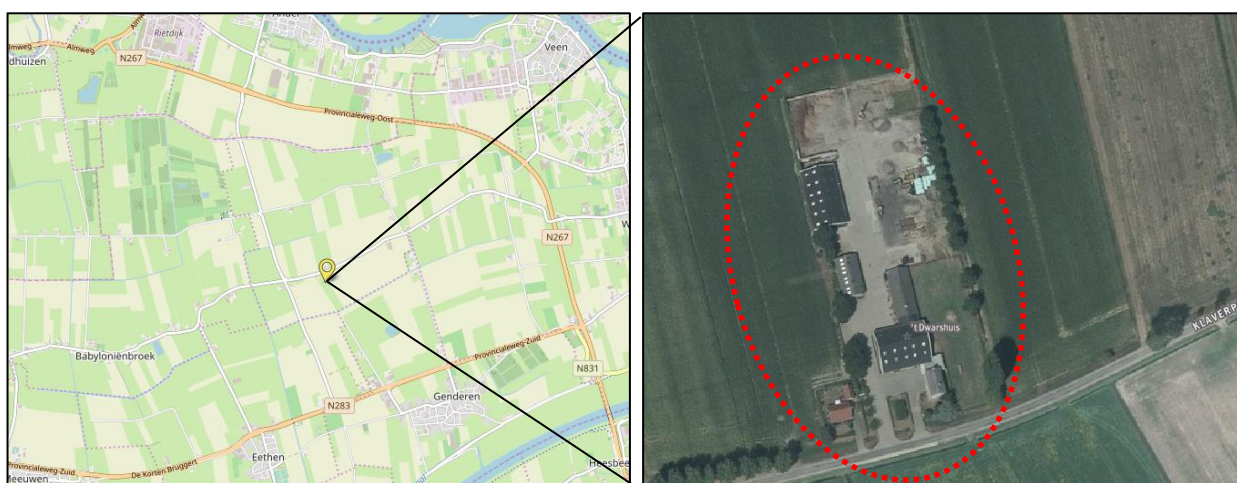
Het beoogde initiatief is echter in strijd met het vigerende bestemmingsplan. Voor realisering van het initiatief is een bestemmingsplanherziening op basis van artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening noodzakelijk.

Voorliggende toelichting betreft een planologische verantwoording van het beoogde initiatief.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied ligt in de gemeente Altena. Het plangebied ligt in een polder op circa 1,7 kilometer van de kern van Genderen en op circa 4,0 kilometer van de kern van Aalburg. De percelen behorend bij de locatie op de Klaverplak 4 zijn kadastraal bekend als Gemeente Aalburg, Sectie A nummers 779, 1046 en 1047. Deze percelen zijn in eigendom van de familie Van Rijswijk. Het perceel behorend bij de locatie op de Klaverplak 6 is kadastraal bekend als Gemeente Aalburg, Sectie A nummer 549 en is door derden in gebruik voor (burger)woondoeleinden.

Voor een globale ligging wordt verwezen naar Afbeelding 2.

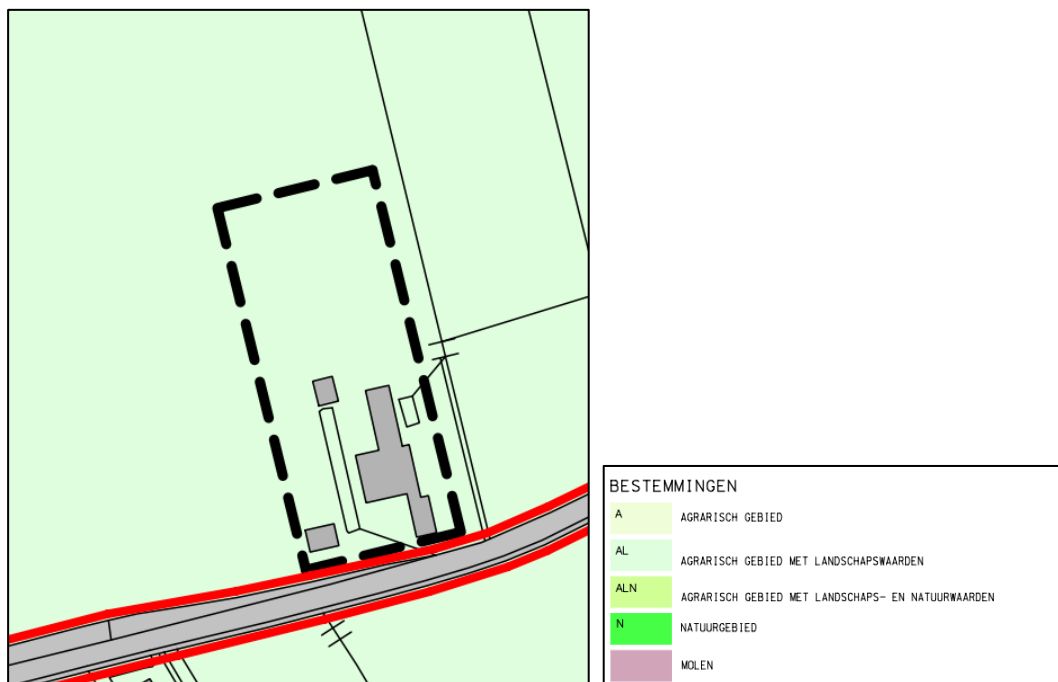

Afbeelding 2: situering beoogd plangebied

1.3 Vigerende bestemmingsplan

Ter plaatse van de planlocatie geldt momenteel de beheersverordening 'Buitengebied 2016'. Deze beheersverordening is gebaseerd op het bestemmingsplan 'buitengebied' uit 1999 (inwerkingtreding 3 januari 2001), dat partieel herzien is in 2009 (inwerkingtreding 27 april 2010).

Conform het vigerende bestemmingsplan is op onderhavige locatie een agrarisch bedrijf toegestaan met twee bedrijfswoningen. De tweede bedrijfswoning is mogelijk gemaakt middels een binnenplanse ontheffingsmogelijkheid.

Afbeelding 3: Uitsnede vigerende bestemmingsplan

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de bestaande en beoogde situatie. In hoofdstuk 3 van het plan wordt het vigerende beleid op Rijks, provinciaal en gemeentelijk niveau beschreven dat voor de ontwikkeling van de planlocatie relevant is. Hierna worden in hoofdstuk 4 de milieuhygiënische en planologische aspecten beschreven. In hoofdstuk 5 komt de juridische planbeschrijving aan bod. Ten slotte wordt in hoofdstuk 6 de financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het initiatief verantwoord.

2 Planbeschrijving

In dit hoofdstuk wordt de bestaande en beoogde situatie beschreven. Hierin komt naar voren welke veranderingen er plaatsvinden binnen het plangebied.

2.1 Omgeving en beschrijving bestaande situatie

Het plangebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente Altena (voormalige gemeente Aalburg) en wordt begrensd door agrarische percelen. Het bestaande agrarische bouwvlak heeft een omvang van 1,31 hectare.

De omgeving van de vestigingslocatie bestaat voornamelijk uit graslanden en/of landbouwgronden. Nabij de locatie zijn enkele agrarische bedrijven en één burgerwoning gelegen. Het dichtstbijzijnde agrarisch bedrijf is, gemeten van bouwvlak tot bouwvlak, gelegen op een afstand van ongeveer 320 meter. De dichtstbijzijnde burgerwoning is, gemeten van bouwvlak tot bouwvlak, gelegen op een afstand van ongeveer 80 meter.

De bedrijfsbebouwing bestaat uit een bedrijfswoning, een karakteristieke landbouwschuur (20 x 25 meter, eind jaren zestig, houten gelijkde spanten), een werkplaats (11 x 20 meter, 2002, geïsoleerd), een open werktuigenberging (16 x 30 meter, 2010) en een voormalige grupstal (11 x 28 meter). De bedrijfsbebouwing doet dienst voor stalling van landbouwmachines, motorrijtuigen met beperkte snelheid, werktuigen en overige hulpmiddelen, onderhoud en reparatie aan eigen materieel. Verder is er een verhard buitenterrein met opslagvakken en scheidingswanden. Op het buitenterrein zijn voorzieningen aanwezig voor de op-/overslag van producten/stoffen (zoals grond, grof groenhout, zand, e.d.) stalling containers, werktuigen, hulpstukken, e.d.

Afbeelding 4: Weergave bestaande situatie

2.2 Beoogde situatie

Ontwikkelingen Gebroeders Van Rijswijk V.O.F

Het loonbedrijf is in 2002 gevestigd op onderhavige planlocatie. Naast loonwerk c.q. verhuur van materieel en personeel is de aanleg, beheer en onderhoud van 'landschap/buitenruimte' in brede zin, middels de inzet van gemechaniseerde en moderne apparatuur, buiten de eigen inrichting, een belangrijke taak van het bedrijf. De specifieke kennis, de professionaliteit, de mate van kwalitatieve dienstverlening en service hebben ertoe geleid dat het bedrijf zich heeft (kunnen) ontwikkelen qua activiteiten, materieel en personeel. Tot slot maakt de opslag van hulp-, bouw-, afval en grondstoffen een belangrijk onderdeel uit van het bedrijf.

De werkzaamheden worden uitgevoerd voor verschillende opdrachtgevers. De belangrijkste opdrachtgevers betreffen agrariërs, gemeenten en particulieren. Veel projecten worden op projectbasis c.q. totaalbeheer uitgevoerd en/of aangenomen.

Initiatiefnemer beschikt, inherent aan de ontwikkeling in de cumelasector, over een omvangrijk machinepark. Het materieel is daarbij als 'kwetsbaar' materieel aan te merken, vanwege onder andere:

- Materieel bevat hoge mate van technologie en elektronica (boardcomputers, gps, etc.);
- Materieel bevat draaiende, onbeschermde (tegen weersinvloeden) onderdelen; bij stilstand c.q. indien materieel niet in gebruik is, leidt dit tot roestvorming, 'vastlopende' onderdelen en derhalve storingen en dergelijke met een toename aan onderhoud/reparaties tot gevolg;
- Divers materieel is zeer 'gewild' bij het 'dievengilde' (extra bescherming - via bebouwing én daardoor 'uit het zicht' onttrekken - is noodzakelijk);
- Diverse machines/ werktuigen zijn maar een deel van het jaar inzetbaar. In de tijd dat het materieel niet gebruikt wordt, is inspannende stalling vereist.

Binnen de inrichting zijn reeds faciliteiten aanwezig ten behoeve van onder andere het stallen/parkeren van het materieel en machines (in bebouwing en op buitenterrein), repareren en onderhouden van het materieel in eigen beheer. Echter door de ongunstige situering van de bestaande bebouwing enerzijds en de verouderde staat van de grupstal anderzijds is nieuwe bebouwing noodzakelijk. Door het verplaatsen van de bedrijfsbebouwing ontstaat er een efficiëntere bedrijfsvoering. Ook is de bestaande grupstal voorzien van asbest. Initiatiefnemer is voornemens om de bestaande grupstal te slopen en een nieuwe grotere loods te realiseren op een bedrijfstechnisch gunstigere locatie.

Toepassing Wet plattelandswoningen op Klaverplak 6

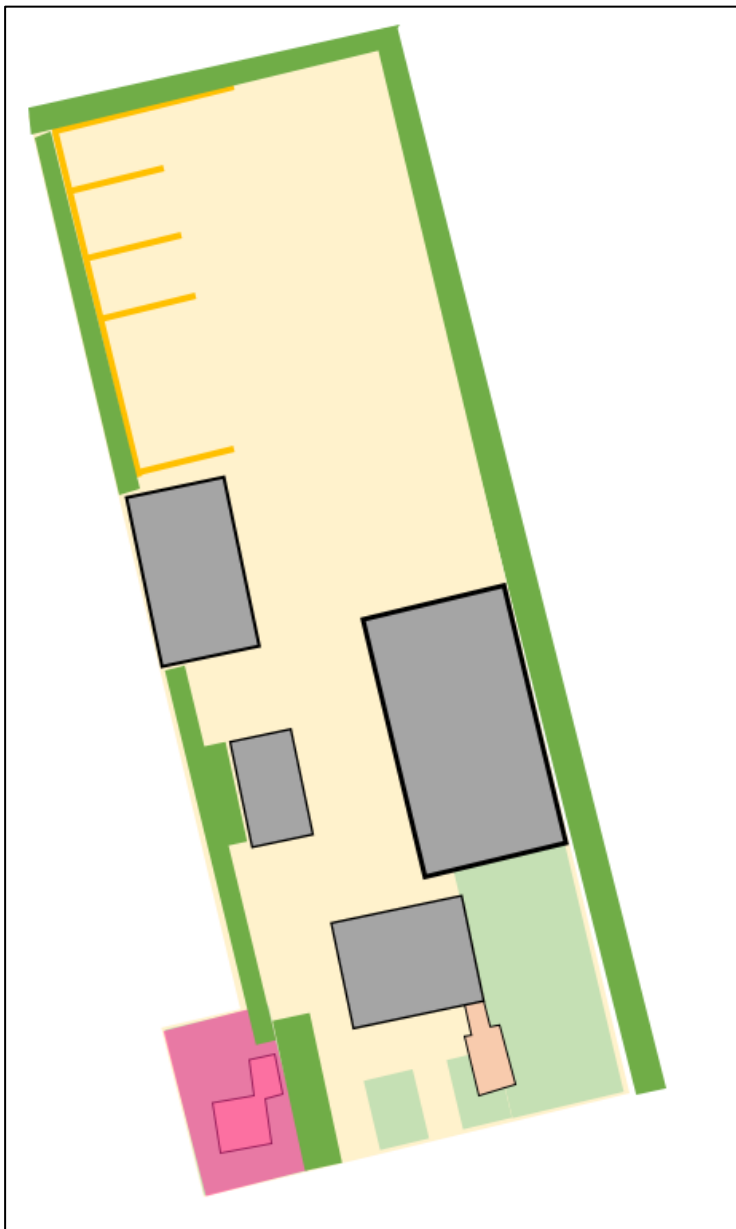
De bewoners op de Klaverplak 6 hebben geen enkele binding meer met het bedrijf op de Klaverplak 4. De bedrijfswoning is daarmee feitelijk in strijd met het vigerende bestemmingsplan. De Wet Plattelandswoningen, welke op 1 januari 2013 in werking is getreden, biedt de mogelijkheden voor het gebruik van een agrarische bedrijfswoning door derden die geen binding hebben met het agrarische bedrijf ter plaatse, zonder dat het agrarische bedrijf ter plaatse in een nadelige positie komt te verkeren.

Op basis van de Wet plattelandswoning kan enkel de bedrijfswoning bij een agrarisch bedrijf aangemerkt worden als plattelandswoning. De definitie van een agrarisch bedrijf luidt als volgt: bedrijf dat gericht is op het voortbrengen van producten door middel van telen van gewassen of het houden van dieren.

Op onderhavige locatie is een bedrijf aanwezig dat nog steeds (deels) gericht is op het telen van gewassen aangezien men nog circa 30 hectare gras- en akkerland in beheer/eigendom heeft.

Een agrarisch verwant en technisch hulpbedrijf betreft volgens de definitie geen landbouwinrichting c.q. agrarisch bedrijf. In de uitspraak van 29 maart 2017 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ECLI:NL:RVS:2017:868) is de Afdeling van oordeel (punt 48.3) zoals reeds in haar uitspraak van 24 december 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4653, heeft geoordeeld, brengt de omstandigheden dat thans een ander bedrijf is gevestigd op het perceel op zichzelf niet met zich dat de wettelijke regeling voor plattelandswoningen niet kan worden toegepast.

Tot slot wordt de beoogde locatie landschappelijk ingepast. In onderstaande afbeelding is de beoogde situatie weergegeven. In de beoogde situatie is sprake van een bouwvlak van 1,24 hectare.

Afbeelding 5: Landschappelijke inpassing

3 Ruimtelijk beleid

In dit hoofdstuk wordt beknopt ingegaan op de diverse beleidsonderdelen, die van toepassing zijn op het plangebied.

3.1 Rijksbeleid

Voor een aanpak die Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt, moet het roer in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid om. In 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de Mobiliteits Aanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Tevens vervangt het de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de agenda landschap, de agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

Het Rijk laat de verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal over aan provincies. Daarnaast wordt (boven)lokale afstemming en uitvoering van verstedelijking overgelaten aan (samenwerkende) gemeenten binnen provinciale kaders.

De veranderde behoefte aan wonen en werken legt daarbij een extra druk op een markt waar de totale vraag afneemt: kwaliteit voor kwantiteit. De ambitie is dat in 2040 de woon- en werklocaties in steden en dorpen aansluiten op de (kwalitatieve) vraag en dat locaties voor transformaties en herstructurering zoveel mogelijk worden benut. In het SVIR zijn 13 nationale belangen opgenomen, hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

Het Rijk zal bestemmingsplannen niet (tijdens de vaststellingsprocedure) toetsen op een correcte doorwerking van nationale ruimtelijke belangen. Wel zal het Rijk door middel van systeem- of themagerichte onderzoeken achteraf nagaan of bestemmingsplannen aan nationale wet- en regelgeving voldoen.

Door het voorgenomen initiatief op de planlocatie komen geen nationale belangen in het geding. Het nationale ruimtelijke beleid heeft geen consequentie voor de planlocatie.

3.2 Provinciaal beleid (Verordening)

3.2.1 Omgevingsvisie Noord-Brabant

De Omgevingsvisie Noord-Brabant is vastgesteld op 14 december 2018. De omgevingsvisie legt de hoofdlijnen van het beleid voor de fysieke leefomgeving vast en daarmee de basisopgave en de hoofdopgaven voor de toekomst. De basisopgave betreft het werken aan veiligheid, gezondheid en omgevingskwaliteit; de hoofdopgaven hebben betrekking op het werken aan de Brabantse energietransitie, het werken aan klimaat proof worden, het werken aan de slimme netwerkstad en het werken aan een concurrerende, duurzame economie.

3.2.2 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

De Interim omgevingsverordening is in werking getreden op 5 november 2019. De verordening richt zich tot gemeenten doordat de verordening regels bevat die een gemeente moet betrekken bij hun besluitvorming over ruimtelijke ontwikkelingen. De regels zijn een doorvertaling van het provinciaal beleid zoals dat is opgenomen in de Omgevingsvisie Noord-Brabant.

De kaarten 3 t/m 7 behorende bij de Omgevingsverordening bevatten instructieregels voor gemeenten.

Zorgplicht voor een goede omgevingskwaliteit (art. 3.5 t/m 3.8)

De provincie wil de omgevingskwaliteit bevorderen, in combinatie met een veilige en gezonde leefomgeving. Deze zorgplicht voor een goede omgevingskwaliteit is opgenomen om een bijdrage te leveren aan een juiste balans tussen beschermen en benutten, zoals verwoord in de Omgevingswet. De wet kent als maatschappelijk doel het in onderlinge samenhang:

1. Bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit, ook vanwege de intrinsieke waarde van natuur, en

2. Doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften.

Bij de zorgplicht gaat het zowel om het beschermen van waarden als het bijdragen aan de ontwikkeling van waarden en functies in een gebied. De zorgplicht omvat een aantal basisprincipes in combinatie met een diepe en ronde manier van kijken, die afkomstig zijn uit de Omgevingsvisie:

- Zorgvuldig ruimtegebruik
- Toepassing van de lagenbenadering
- Meerwaardecreatie

Doel van het principe van zorgvuldig ruimtegebruik is om bestaand bebouwd gebied zo goed mogelijk te benutten. Het voorkomen van nieuwvestiging in het landelijk gebied is hierbij een belangrijk uitgangspunt. Een ander uitgangspunt is dat de toedeling van functies in het landelijk gebied binnen een bestaand bouwperceel plaatsvindt.

De toepassing van de lagenbenadering is een hulpmiddel om de effecten van een ontwikkeling in beeld te brengen. Bij de afweging gaat het niet alleen om de effecten op de omliggende functies in het gebied maar ook op effecten van een ontwikkeling elders. En niet alleen de effecten nu maar ook de effecten naar de toekomst: past de ontwikkeling binnen de toekomstige ontwikkelingsrichting van een gebied? De intensiteit van de afweging hangt af van het gebied en de ontwikkeling. Naarmate een ontwikkeling minder inbreuk maakt op de leefomgeving of de omgevingskwaliteit, is ook de afweging minder indringend.

Door ontwikkelingen niet enkel vanuit een economische, ecologische of sociale invalshoek te bekijken maar bij ontwikkelingen met een impact op de leefomgeving al deze aspecten te betrekken, ontstaat meerwaarde. Dit vraagt om een vernieuwende, gebiedsgerichte invulling van het streven naar een balans tussen People, Planet en Profit. De fysieke verbetering van de landschappelijke kwaliteit kan deel uitmaken van de meerwaardecreatie.

In artikel 3.6 wordt gesteld dat bij ruimtelijke ontwikkelingen het principe van zorgvuldig ruimtegebruik wordt toegepast. Het doel hierbij is om bestaande bebouwing zo goed mogelijk te benutten. Het principe zorgvuldig ruimtegebruik bij ruimtelijke ontwikkelingen houdt in ieder geval in dat bij ruimtelijke ontwikkelingen gebruik wordt gemaakt van een bestaand bouwperceel en dat een uitbreiding van het op grond van het geldende bestemmingsplan toegestane ruimtebeslag slechts is toegestaan mits de financiële, juridische of feitelijke mogelijkheden ontbreken om de beoogde ruimtelijke ontwikkeling binnen dat toegestane ruimtebeslag te doen plaatsvinden. In de huidige situatie zijn alle gebouwen volledig, waar mogelijk, in gebruik ten behoeve van het loonbedrijf. Echter blijkt uit het AAB-Advies, welke is bijgevoegd in Bijlage 2, dat de oudere bebouwing een beperking kent ten aanzien van de hoogte en de toegankelijkheid ervan. Verder blijkt op basis van het AAB-advies dat de uitbreiding van opslagmogelijkheden gevolgd kan worden. Samenvattend is de Adviescommissie Agrarische Bouwaanvragen van oordeel dat een bestemming die zowel een agrarisch-technische bedrijfsvoering als een agrarisch-verwante bedrijfsvoering mogelijk maakt het meest aansluit bij de bedrijfsvoering van de initiatiefnemers.

De uitbreiding van de bedrijfsbebouwing met de gevraagde loods en de beschikbaarheid van een buitenterrein voor stalling en opslag acht de Adviescommissie van meerwaarde voor de ontwikkeling van de bedrijfsvoering. Om die reden is wijziging van de vorm en vergroting van het bouwvlak noodzakelijk.

Ten behoeve van het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit dient voorliggende toelichting een verantwoording te bevatten waaruit blijkt dat rekening is gehouden met de gevolgen van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling voor de in het plan begrepen gronden en de naaste omgeving, in het bijzonder wat betreft de bodemkwaliteit, waterhuishouding, archeologische en cultuurhistorische waarden, ecologische waarden, aardkundige waarden en landschappelijke waarden. Daarnaast dient, gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, de omvang van de ruimtelijke ontwikkeling te passen in de omgeving. De toetsing van de gevolgen van het initiatief op bovengenoemde aspecten is uitgebreid uiteengezet in voorliggende toelichting.

Kwaliteitsverbetering van het landschap (art. 3.8):

Een bestemmingsplan buiten bestaand stedelijk gebied dient gepaard te gaan met een fysieke verbetering van het landschap. Daarnaast dient te worden aangetoond hoe deze fysieke verbetering ook financieel, juridisch en feitelijk wordt verzekerd. Een verbetering zoals hierboven beschreven kan o.a. bestaan uit een landschappelijke inpassing, behoud of herstel van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing of terreinen, wegnemen van verharding of het slopen van bebouwing. Deze vormen van kwaliteitsverbetering dienen dan ook te worden geborgd in het bestemmingsplan. Over de exacte invulling van de kwaliteitsverbetering zijn in het regionaal ruimtelijk overleg tussen gemeenten en provincie afspraken gemaakt.

Over de exacte invulling van de kwaliteitsverbetering zijn in het regionaal ruimtelijk overleg tussen gemeenten en provincie afspraken gemaakt. De voormalige gemeente Aalburg heeft in 2014 de 'Gemeentelijke uitwerking – Regeling kwaliteitsverbetering van het landschap' vastgesteld. Hierin worden ontwikkelingen in drie verschillende categorieën omschreven.

Categorie 1 wordt omschreven als ruimtelijke ontwikkelingen met nauwelijks tot geen landschappelijke invloed, waarbij geen (extra) kwaliteitsverbetering van het landschap wordt geëist.

Categorie 2 ontwikkelingen hebben relatief weinig landschappelijke invloed, zijn van nature aan het buitengebied gebonden of vinden plaats in daarvoor aangewezen gebieden. Kwaliteitsverbetering van het landschap dient hier vorm gegeven te worden door een goede landschappelijke inpassing.

Categorie 3 ontwikkelingen zijn ruimtelijke ontwikkelingen die mogelijk worden gemaakt via een wijzigingsplan of bestemmingsplanherziening, tenzij de ontwikkeling concreet wordt benoemd in een andere categorie. De kwaliteitsverbetering van het landschap dient voor deze categorie 20% van de bestemmingswinst te bedragen of een compensatie die dezelfde waarde vertegenwoordigt.

Plattelandswoning

Het initiatief betreft een ontwikkeling met een zeer beperkte landschappelijke invloed. Het initiatief betreft namelijk het in gebruik nemen van een bestaande bedrijfswoning als plattelandswoning. Hiermee kan de woning bewoond worden door derden, welke geen bedrijfsmatige binding hebben met het bedrijf. De bestaande woning met bijgebouw blijft behouden. Derhalve verandert er niets aan de landschappelijke kwaliteit van de omgeving.

In de lijst van categorie 1-ontwikkelingen is onder andere vrijkomende agrarische bedrijfswoningen, welke worden aangemerkt als plattelandswoning beschreven. Deze beschrijving sluit aan bij de ontwikkeling binnen het plangebied. Met dit initiatief wordt een agrarische bedrijfswoning in gebruik genomen als plattelandswoning, waardoor de woning altijd onderdeel van het agrarische bedrijf zal blijven. Bij categorie 1-ontwikkelingen is geen extra landschappelijke inpassing vereist.

Loonbedrijf

Als categorie 2 ontwikkeling is onder andere aangewezen het vergroten van het bouwvlak voor een agrarisch verwant of agrarisch-technisch hulpbedrijf tot 1 ha, zowel in gemengd landelijk gebied als in de groenblauwe mantel. Het beoogde bedrijf betreft een agrarisch-technische bedrijfsvoering als een agrarisch-verbante bedrijfsvoering met ondergeschikt een agrarische vollegrondsteeltbedrijf van circa 30 hectare en is daardoor sterk aan het buitengebied gebonden. Het bestaande bouwvlak heeft een omvang van 1,31 hectare en het beoogde bouwvlak heeft een omvang van 1,24 hectare, hiervan wordt circa 1 hectare gebruikt t.b.v. het loonbedrijf. Een gedeelte wordt gebruikt voor de uitvoering van de akkerbouw, zoals de stalling van machines en opslag van o.a. bieten en een gedeelte wordt gebruikt t.b.v. de plattelandswoning. Er vinden binnen het bouwvlak beperkt ruimtelijke ingrepen plaats. Er wordt enkel een bestaande grupstal geamoveerd en een nieuwe loods gerealiseerd. Hierdoor is de ruimtelijke ontwikkeling aan te merken als een categorie 2 ontwikkeling.

Reden voor transformatie van het boerderijcomplex is een nieuwe fase in het bestaan van dit boerenerf door afbouw van agrarische bedrijvigheid (veehouderij). Met het realiseren van een nieuw gebruik op het erf, met activiteiten gericht op het buitengebied, ontstaat een nieuw gebruik en een nieuwe economische drager voor het buitengebied in de gemeente Altena.

Gezien het vorenstaande kan er worden volstaan met een zorgvuldige landschappelijke inpassing. Hiervoor is een plan opgesteld, dat als Bijlage 1 aan deze toelichting is toegevoegd. De aanleg en instandhouding van deze landschappelijke inpassing worden feitelijk en juridisch verzekerd middels de opname van een voorwaardelijke gebruiksbepaling in de regels van het bestemmingsplan en daarnaast door het afsluiten van een anterieure overeenkomst tussen de gemeente en initiatiefnemer.

Gemeenten geven invulling aan de zorgplicht voor een goede omgevingskwaliteit op lokaal niveau door een afweging te maken in concrete gevallen.

Naast de basisprincipes zijn er ook specifieke regels opgenomen. Voor de ontwikkelingen van dit bestemmingsplan zijn de regels voor agrarisch-technische en agrarisch-verwante (hulp-)bedrijven en wonen in het landelijk gebied relevant.

Wonen in Landelijk gebied (art. 3.68)

Ten aanzien van wonen in het landelijk gebied zijn regels opgenomen in omgevingsverordening. In het eerste lid van dat artikel is bepaald dat alleen bestaande burgerwoningen, bedrijfswoningen zijn toegestaan. De ontwikkeling binnen het plangebied betreft het omzetten van de tweede bedrijfswoning naar een plattelandswoning. Hiermee kan de bedrijfswoning bewoond worden door derden, welke geen bedrijfsmatige binding met het bedrijf hebben. Echter doordat het een plattelandswoning wordt, blijft deze woning onderdeel van het bedrijf. De plattelandswoning wordt dus niet afgesplitst van het bedrijf. Omtrent het omzetten van een bedrijfswoning naar een plattelandswoning zijn in de omgevingsverordening geen beperkende regels opgenomen. Ten aanzien van de omgevingsverordening kan het initiatief derhalve doorgang vinden.

Geconcludeerd wordt dat het omzetten van de tweede bedrijfswoning naar een plattelandswoning past binnen het provinciaal beleidskader

Agrarisch-technische hulpbedrijven / agrarisch-verwante bedrijven (art. 3.60 en 3.61)

De artikelen 3.60 en 3.61 geven instructieregels aan gemeenten over agrarisch gerelateerde bedrijven. Het gaat hier om twee categorieën bedrijven met een nauwe relatie met de agrarische sector:

- Een agrarisch technisch hulpbedrijf is een bedrijf dat diensten verleent aan de in het Landelijk gebied gevestigde agrarische bedrijven. Voor deze bedrijven wordt daarom niet vastgehouden aan het uitgangspunt van vestiging op een bedrijventerrein.
- Een agrarisch verwant bedrijf heeft een nauwe relatie met een agrarische functie maar levert diensten aan burgers. De vestiging op een bedrijventerrein is daarom lastig en bovendien zijn deze bedrijven vanuit hun aard vaak niet kleinschalig.

Onderhavige bedrijfslocatie is gelegen in het landelijk gebied. In algemene zin geldt dat een bestemmingsplan aan bestaande loonbedrijven, in het landelijk gebied, een redelijke uitbreidingsmogelijkheid kan bieden, behoudens in het geval dat de maximaal toelaatbare omvang van 1,5 hectare is bereikt. De specifieke planologische gebruiksactiviteit dient te worden vastgelegd en een toename van de gebruiksoppervlakte voor mestbewerking dient te worden uitgesloten.

Op onderhavige situatie is sinds 2002 sprake van een loonbedrijf. In het begin waren deze activiteiten ondergeschikt aan het agrarische bedrijf echter door afbouw van het agrarische bedrijf (veehouderij) is het loonbedrijf de hoofdactiviteit geworden. T.o.v. de bestaande situatie is sprake van vormverandering van het bouwvlak/bestemmingsvlak tot een grootte van 13.100 m². T.o.v. de bestaande situatie zijn de loonwerkactiviteiten in planologische zin leidend, echter blijven de akkerbouwactiviteiten gehandhaafd.

Het bedrijf verricht verder geen mestbewerkende activiteiten. Daarmee valt de bedrijfslocatie binnen de maximaal toelaatbare omvang van 1,5 hectare. Van een uitbreiding in de zin van onderdeel d. van deze bepaling is geen sprake.

Afbeelding 6: Uitsnede Omgevingsverordening, rode omkadering betreft het plangebied

Gelet op bovenstaande voldoet de ontwikkeling aan de voorwaarden die zijn opgenomen in de Omgevingsverordening.

3.3 Gemeentelijk beleid

Het gemeentelijk beleid is vervat in de gemeentelijke structuurvisie en het bestemmingsplan.

3.3.1 Structuurvisie

De voormalige gemeente Aalburg heeft op 02-07-2013 de structuurvisie 'Land van Heusden en Altena' vastgesteld. Met deze structuurvisie leggen de gemeentebesturen van de drie gemeenten de hoofdlijnen vast van het door hen gewenste ruimtelijke beleid richting 2025. In de structuurvisie is een onderscheid gemaakt in vijf verschillende beleidscriteria.

Uit de structuurvisie blijkt dat economische activiteiten een belangrijke basis zijn voor het goed kunnen wonen en leven in het Land van Heusden en Altena. Economische activiteiten zorgen voor werkgelegenheid en voor investeringen in de regio.

De gemeentelijke regie op het functioneren van de economie is beperkt tot het ondernemers in voldoende mate in staat stellen te kunnen ondernemen. Primair hebben de gemeenten hierbij een faciliterende en conditionerende rol.

Voor wat betreft het initiatief is sprake van de voorzetting van een neventak als hoofdactiviteit en dus conditionering (behoud) van ondernemers in de gemeente. Uit de structuurvisie blijkt dat vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen een kans bieden tot functiewijziging. Op deze wijze blijft het landelijk gebied vitaal en leefbaar. De gemeenten willen initiatieven met vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen onder voorwaarden kunnen faciliteren. Uitgangspunt is hierbij niet primair de aard van de nieuwe functie, maar de invloed van de functie op de omgeving.

In de beoogde situatie is er geen sprake van een vergaande uitbreiding. De beoogde ontwikkeling kan plaatsvinden binnen het bestaande ruimtebeslag. Uitsluitend het gebruik wordt gewijzigd. Het voorgenomen ruimtegebruik betreft hoofdzakelijk de opslag van hulp- en werktuigen, wat een beperkte invloed op het milieu heeft. Overlast is dan ook niet voor de hand liggend. De verwachting is zelfs dat het woon- en leefklimaat in de omgeving verbetert daar er sprake is van een sanering van de veehouderij. Daarnaast wordt de bestaande locatie landschappelijk ingepast zodat bijgedragen wordt aan een ruimtelijke kwaliteitsverbetering van het plangebied.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief in overeenstemming is met de structuurvisie 'Land van Heusden en Altena'.

3.3.2 Bestemmingsplan

Zoals reeds uiteen is gezet in de inleiding is het vigerend planologisch regime voor het plangebied vervat in de Beheersverordening 'Buitengebied Aalburg 2016', aldus vastgesteld d.d. 25-04-2016. De beheersverordening heeft een conserverend karakter waardoor met de vaststelling van de beheersverordening alle wijzigingsbevoegdheden zijn geschrapt. De wijzigingsbevoegdheid om een (voormalige) agrarische bestemming te wijzigen in een andere bestemming is hierdoor eveneens komen te vervallen.

Om de noodzaak en aanvaardbaarheid van het initiatief te toetsen is derhalve door de gemeente advies ingewonnen bij de Adviescommissie Agrarische Bouwaanvragen. Zij hebben voor de beoogde ontwikkeling een positief advies afgegeven. Het volledige advies is als Bijlage 2 aan deze toelichting toegevoegd. Op basis van dit advies heeft de voormalige gemeente Aalburg op 16 mei 2018 besloten om in principe medewerking te verlenen aan het initiatief. Met deze partiële herziening van het bestemmingsplan wordt het initiatief nu mogelijk gemaakt.

4 Milieuhygiënische en planologische aspecten

Het formaliseren van de onderhavige ruimtelijke ontwikkeling heeft invloed op de omgeving en leidt tot effecten ten aanzien van milieuhygiënische aspecten en de ruimtelijke ordening voor de omgeving. In dit hoofdstuk worden de effecten van het beoogde plan nader aan de orde gesteld.

4.1 Beeldkwaliteit/ stedenbouwkunde

Vanuit planologisch oogpunt, rekening houdend met het provinciale en gemeentelijk beleid, én de toetsingscriteria aangaande een goede ruimtelijke onderbouwing is, gebaseerd op de bedrijfsvoering, onderhavig initiatief redelijk en billijk.

Onderhavig plan betreft een ruimtelijke ontwikkeling welke qua schaal en omvang passend is in de omgeving en direct gerelateerd aan het 'buitengebied in brede zin'. Aansluitend op het huidige terrein en/of in de nabijheid van, en onderdeel van het plan, wordt voorzien in een landschappelijke inpassing.

Uitgangspunten van onderhavige landschappelijke inpassing zijn:

- Handhaven van het open karakter;
- Versterken van het voor het gebied kenmerkende verkavelingspatroon.

Conclusie

De huidige – en voortgezette rechthoekige vorm van het perceel sluit aan bij het polderlandschap, hierdoor kan geconcludeerd worden dat op grond van beeldkwaliteit/stedenbouwkunde sprake is van een passende situatie. Verder wordt het bedrijf landschappelijk ingepast waardoor aan de vereisten op grond van 'beeldkwaliteit / stedenbouwkunde' is voldaan c.q. kan worden voorzien.

4.2 Bedrijven en milieuzonering

Een belangrijke factor voor het behouden en verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving is een juiste afstemming tussen bedrijvigheid, wonen, recreëren en natuur. In de ruimtelijke ordening wordt daarom rekening gehouden met de milieuhinder van bedrijven/activiteiten ten opzichte van milieugevoelige functies.

<i>SBI</i>	<i>activiteit</i>	<i>categorie</i>	<i>afstand</i>
- 4312	Grondverzet	3.1	50 mtr
- 773	Verhuur van machines / werktuigen	3.1	50 mtr
- 016	Dienstverlening akker-/tuinbouw (b.o. > 500 m ²)	3.1	50 mtr
- 024	Dienstverlening aan bosbouw	3.1	50 mtr

Gezien de aard van de activiteiten van het bedrijf is, uitgaande van de richtlijn, een milieucategorie 3.1 van toepassing. Bij deze categorie hoort, op grond van het criterium geluid, een afstandseis van 50 meter. Dit toetsingscriterium geldt voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen.

Voor bedrijven en milieuzonering moet getoetst worden op gevoelige objecten welke planologisch gezien geen onderdeel uitmaken van onderhavige planlocatie. Klaverplak 6 maakt onderdeel uit van onderhavig plangebied en hoeft derhalve niet getoetst te worden.

De afstand tot het dichtstbijzijnde gevoelige object (Klaverplak 3) bedraagt circa 100 meter. Derhalve wordt ruimschoots voldaan aan de afstanden uit de VNG.

Conclusie

Op grond van het aspect 'milieuzonering' zijn er overeenkomstig een goede ruimtelijke ordening geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

4.3 Bodem

Bij ruimtelijke ontwikkelingen is het uitgangspunt dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de toekomstige functie. Wanneer een toekomstige functie mogelijk wordt belemmerd door de bodemkwaliteit (denk bijvoorbeeld aan een groentetuin op een voormalige vuilstortplaats), zal een verkennend bodemonderzoek

moeten aantonen of dit daadwerkelijk het geval is. In het kader van een goede ruimtelijke ordening is het daarom van belang om te kijken of de toekomstige functie van het gebied niet in strijd is met de kwaliteit van de bodem.

Bij de voorgenomen ontwikkeling worden geen nieuwe gevoelige bestemmingen gerealiseerd. Het toekomstig gebruik van de gronden wordt ingericht als loods. Humane risico's gerelateerd aan eventuele bodemverontreiniging zijn niet in het geding. Het uitvoeren van een historisch bodemonderzoek is derhalve niet benodigd.

Op het perceel vindt – in hoofdzaak - continuering plaats van de aanwezige activiteiten ten behoeve van een bestaand bedrijf. Het bestaande terrein is verhard. Deze grond is feitelijk al bouwrijp: er behoeven weinig activiteiten (grondverzet) verricht te worden om het te kunnen verharderen.

Initiatiefnemer is voornemens om een bestaande oude grupstal te saneren. In verband met mogelijke asbesthoudende toepassingen in de grupstal zal bij sloop van het gebouw middels een asbestinventarisatierapport aangetoond worden of er asbesthoudend materiaal aanwezig is op de locatie.

Asbest verweerd in de loop der jaren en komen hierdoor kleine deeltjes terecht in de bodem ter plaatse van de druppelzone. Met het blote oog zijn deze asbesthoudende deeltjes in de bodem niet waar te nemen en dient door middel van een asbest onderzoek, conform NEN5707, in de bodem dit uit te sluiten. Immer is de stelregel dat men niet mag bouwen op verontreinigde grond.

In verband met de asbesthoudende toepassingen in de grupstal moeten de volgende aanvullende gegevens aangeleverd worden bij de aanvraag omgevingsvergunning of tenminste 4 weken voor aanvang van de bouwwerkzaamheden. Na de sloop van de bestaande bebouwing (stal) en voorafgaand aan de nieuwbouw loods dient te worden geverifieerd dat geen sloopresten zijn achtergebleven op of in de bodem.

Dat kan door:

- Het uitvoeren van bodemonderzoek conform NEN5740 naar de bovengrond (tot 0,5 m-mv)
- Of door het aantonen dat de sloop plaatsvindt door een gecertificeerd bedrijf en het nemen van foto's van het maaiveld tijdens en na de sloop.

In navolging van de Wet Milieubeheer (voor bedrijfsactiviteiten) is het vastleggen van een nulsituatie-bodemonderzoek voor milieurelevante activiteiten opportuun. De wijziging van de bestemming leidt niet (zal niet leiden) tot een feitelijk ander gebruik dan thans aanwezig. Er is sprake van stalling van materieel/machines/werktuigen, hulp-, bouw-, afval en grondstoffen, containers, etc. Bij feitelijke ingebruikname is het vastleggen van een nulsituatie relevant.

Op grond van de van toepassing zijnde milieuregels moet worden voldaan aan een verwaarloosbaar bodemrisico voor de milieurelevante activiteiten.

Conclusie

In relatie tot de Wet bodembescherming, het Barim en het Besluit bodemkwaliteit is op voorhand geen onevenredige uitvoering van dit plan aan de orde.

4.4 Mobiliteit / infrastructuur / parkeren

Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient een oordeel gegeven te worden van de verkeersaantrekkende werking, gevolgen voor mobiliteit en infrastructuur. Onderhavig plan voorziet in een ruimer bestemmings- en bouwvlak van een bestaand bedrijf, maar de bedrijfsactiviteiten en –omvang zullen per saldo niet significant wijzigen. Binnen het plangebied dient een adequate afwikkeling van personen- en goederenvervoer verzekerd te zijn, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor.

Het plangebied is gelegen aan de Klaverplak. Dit betreft een geasfalteerde weg, die voornamelijk wordt gebruikt door bestemmings- en sluiptverkeer. Verder vindt het parkeren geheel plaats op eigen terrein.

De verkeersafwikkeling van het bedrijf bestaat in hoofdzaak uit het verlaten van de locatie in de ochtend, voor het uitvoeren van werkzaamheden op de locatie van opdrachtgever, én aan het eind van de dag terugkeren naar de inrichting en daarnaast de aan- en afvoer van hulp-, bouw-, afval en grondstoffen.

Afhankelijk van de werkzaamheden én het soort in te zetten machine/werktuig komen de voertuigen, ook gedurende de tussenliggende periode, op de bedrijfslocatie (heen en weer).

Gezien de kortstondige momenten van aan- en afvoerbewegingen bestaat de geluidsbelasting naar de omgeving, alsmede de verkeersbelemmering voor de overige weggebruikers, uit kortstondige periodes en momenten. Door goede (reeds aanwezige) gedragsregels ten aanzien van het rijden op de openbare weg, zijn adequate maatregelen genomen om belemmeringen en verkeersonveilige situaties, zoveel als mogelijk, te voorkomen. De werkzaamheden en daarmee de verkeersbewegingen zijn sterk seizoen gebonden en weersafhankelijk.

De duur van de activiteiten binnen de inrichting zijn dagelijks relatief beperkt, bestaande uit het starten van de machines, verlaten locatie, aankomst locatie, voorbereidende werkzaamheden volgend werk (bijv. aan-/afkoppelen machines of parkeren).

Er is geen sprake van een verkeersaantrekkende werking uitgaande van het bedrijf. De verkeersbewegingen zijn direct verbonden met de aard en omvang van het bedrijf.

Conclusie

Het aspect mobiliteit geeft geen belemmering voor uitvoering van onderhavig plan.

4.5 Geluid / Lawaai

De mate waarin het geluid onder andere het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). Op grond van de Wgh moet worden aangetoond dat bij de vaststelling of wijziging van een bestemmingsplan een akoestisch onderzoek is vereist naar de geluidsbelasting op geluidsgevoelige bestemmingen vanwege industrielawaai, weg- en railverkeerslawaai. Dit geldt alleen voor (geplande) geluidsgevoelige bestemmingen die binnen de zone van een weg, spoorweg of industrieterrein liggen.

Onderhavig plan maakt geen nieuwe geluidgevoelige objecten mogelijk. Met onderhavige wijziging wordt voorzien in een vormverandering/optimalisering van het terrein, wat zal leiden tot betere logistieke mogelijkheden op en nabij het plangebied. Ongeacht de verandering in de bedrijfsinrichting/omvang terrein zal het bedrijf qua omvang én dientengevolge qua aantal verkeersbewegingen niet wezenlijk veranderen ten opzichte van de huidige situatie. De bestaande ontsluiting aan de voorzijde van het perceel blijft van toepassing.

De logistiek op het totale terrein zal effectiever en efficiënter kunnen plaatsvinden, ook zullen meerdere activiteiten in pandig uitgevoerd kunnen gaan worden. Hierdoor zullen ook minder onnodige rijbewegingen en manoeuvreersituaties plaatsvinden dan in de huidige situatie, wat direct zal leiden tot een 'rustiger uitstraling' naar de omgeving. Daarbij 'verschuift' het zwaartepunt van de geluidsuitstraling, gerelateerd aan logistiek, laad- en lossen, etc., ook in noordelijke richting, waardoor de feitelijke afstand tot gevoelige objecten wordt vergroot ten opzichte van bestaande, vergunde, situatie.

Doordat de bedrijfsvoering primair niet wijzigt én derhalve het aantal transportbewegingen per saldo relatief gelijk zal blijven aan/met de huidige situatie, is het uitvoeren van een akoestisch onderzoek dan ook niet nodig.

Lawaai (industrie-/wegverkeer-/spoorweg) is gezien de ligging van het plangebied ten opzichte van de omgeving niet relevant.

Plattelandswoning

Op 1 januari 2013 is Wet plattelandswoningen in werking getreden. Hierin is bij wet geregeld dat plattelandswoningen niet worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf voor wat betreft het aspect geluid. De plattelandswoning vormt hiermee geen belemmering voor de bedrijfsvoering van het agrarische bedrijf waar het voorheen toe behoorde.

Conclusie

De wijziging van de bestemming heeft geen directe consequenties voor het geluid richting omliggende gevoelige objecten c.q. de omgeving. Afstanden tot gevoelige woonobjecten worden niet verkleind.

Het milieuaspect geluid vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.6 Luchtkwaliteit

De Wet luchtkwaliteit (verankerd in de Wet Milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2) is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijnstof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor.

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht zijn geworden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Projecten die in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt.

Projecten die "niet in betekenende mate" (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit dat aannemelijk moet worden gemaakt dat het project tot maximaal 1,2 µg/m³ verslechtering leidt. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuinen en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is het plan op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het project "niet in betekenende mate" bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is, significant is ten opzichte van een etmaal. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval bij een woning, school of sportterrein.

Gevoelige bestemmingen als scholen, kinderdagverblijven, bejaarden- en zorgtehuizen genieten op grond van de gelijknamige AMvB extra bescherming: Substantiële uitbreiding of nieuwvestiging binnen 50 meter van een provinciale weg of 300 meter van een Rijksweg is alleen toegestaan als de concentraties luchtvervuilende stoffen zich onder de grenswaarden bevinden. Het plangebied voorziet niet in de realisatie van gevoelige bestemmingen. Op grond van de Wet luchtkwaliteit is er daarom geen onderzoeksplicht.

In dit plan worden geen nieuwe activiteiten mogelijk gemaakt ten opzichte van de bestaande situatie, alle beoogde activiteiten worden namelijk ook al uitgevoerd op het akkerbouwbedrijf. Per saldo vindt er derhalve geen onevenredige toename plaats van verkeersbewegingen of andere activiteiten. Tevens is er geen sprake van een gevoelige bestemming in of nabij het plangebied. Van een verslechtering van de luchtkwaliteit is dan ook geen sprake.

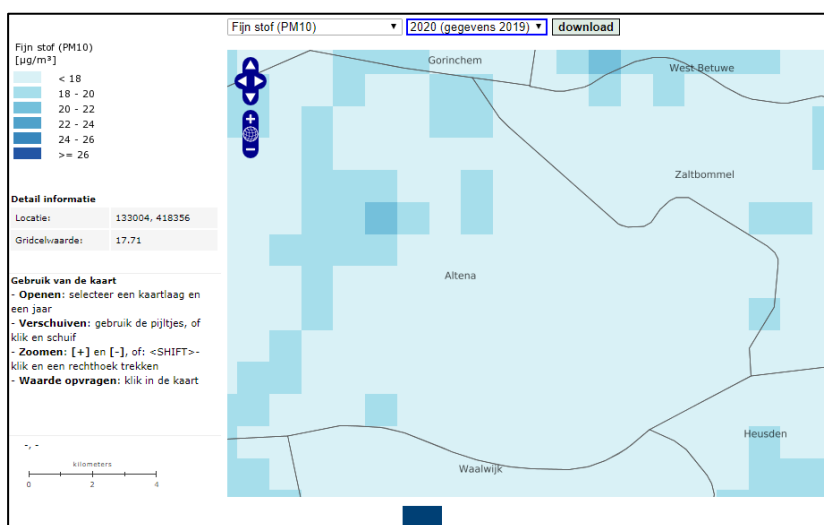
Gezien de aard van de bedrijfsactiviteiten, waarbij in relatie tot het plan, geen relevante significante wijzigingen optreden qua activiteiten, is in relatie tot de luchtkwaliteit geen onevenredige nadelige beperking te verwachten. Het aantal motorvoertuigbewegingen blijft ver onder de grenzen van het Besluit NIBM.

Plattelandswoning

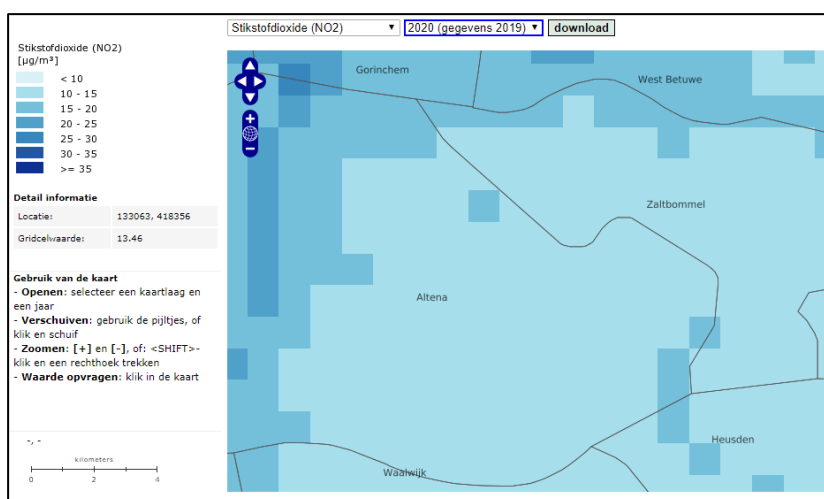
De Wet milieubeheer was aanvankelijk ook geregeld in de Wet plattelandswoningen. Hiermee werden plattelandswoningen uitgesloten van bescherming voor wat betreft het aspect fijnstof afkomstig van het eigen bedrijf.

Bij uitspraak van de rechter (ABRvS 201306630/5/R3), d.d. 4 februari 2015, is echter geoordeeld dat de luchtkwaliteitseisen ook gelden voor plattelandswoningen. Dit volgt uit de Europese richtlijn voor luchtkwaliteit. Op grond hiervan dient de luchtkwaliteit ter plaats van de (beoogde) plattelandswoning als gevolg van fijnstof afkomstig van het bijbehorende bedrijf in beeld te worden gebracht.

Op onderhavige locatie worden bedrijfsmatig geen dieren meer gehouden, ook wordt voldaan aan de eisen uit het Activiteitenbesluit (Barim). Op korte afstand van het plangebied liggen nagenoeg geen bedrijven die de luchtkwaliteit negatief kunnen beïnvloeden ter plaatse van het plangebied. Daarnaast zijn de achtergrondconcentraties fijnstof (PM10) en stikstofdioxide (NO₂) binnen de gemeente Altena dermate laag dat de normen voor de luchtkwaliteit niet overschreden worden. Dit is af te leiden van de GCN-kaarten van RIVM. De achtergrondconcentratie fijnstof ter plaatse van het plangebied bedraagt 17,71 µg/m³, de norm bedraagt 40 µg/m³. De achtergrondconcentratie stikstofdioxide ter plaatse van het plangebied bedraagt 13,46 µg/m³, de norm bedraagt 40 µg/m³. Hieruit is te concluderen dat ter plaatse van het plangebied een aanvaardbare luchtkwaliteit aanwezig is.

Afbeelding 7: Uitsnede GCN-kaart Fijnstof (PM10) bron: <http://geodata.rivm.nl/gcn/>

Afbeelding 8: Uitsnede GCN-kaart NO2 bron: <http://geodata.rivm.nl/gcn/>

Conclusie

Het plangebied voorziet niet in de realisatie van gevoelige bestemmingen en leidt derhalve niet tot onaanvaardbare gezondheidsrisico's. In het kader van een goede ruimtelijke ordening is de luchtkwaliteit ter plaatse van het plangebied aanvaardbaar. Het aspect luchtkwaliteit vormt dan ook geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van een bestemmingsplanwijziging.

4.7 Ecologie / Flora en – fauna

Bij elk ruimtelijk plan dient, met het oog op de natuurbescherming, rekening te worden gehouden met de Wet natuurbescherming. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in gebiedsbescherming en soortenbescherming. Een ruimtelijk plan mag namelijk geen significante gevolgen hebben voor een te beschermen gebied en/of soort.

4.7.1 Wet natuurbescherming

Voor de gebiedsbescherming zijn in het kader van de Europese richtlijnen in Nederland speciale beschermingszones aangewezen met een hoge wettelijke bescherming. Hiervoor zijn Natura 2000-gebieden en gebieden onderdeel uitmakend van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) opgenomen.

Gebiedsbescherming

Het Natura 2000 netwerk bestaat uit gebieden die zijn aangewezen onder de Vogelrichtlijn en aangemeld onder de Habitatrichtlijn. Beide Europese richtlijnen zijn belangrijke instrumenten om de Europese biodiversiteit te waarborgen. Alle Vogel- of Habitatrichtlijngebieden zijn geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben. De overkoepelende naam voor deze gebieden is "Natura 2000-gebied". Het plangebied maakt geen deel uit van een Natura 2000-gebied.

In Bijlage 3 is een voortoets uitgevoerd om te onderzoeken of de beoogde activiteiten significant negatief zijn. Om dit in beeld te brengen zijn voor het plangebied de te verwachten stikstofdeposities ter plaatse van Natura 2000-gebieden berekend.

Uit de rekenresultaten blijkt dat de stikstofdepositie op geen van de Natura 2000-gebieden groter is dan 0,00 mol/ha/jaar. Er is derhalve geen sprake van een significant negatief effect op gevoelige habitattypen in omliggende Natura 2000-gebieden.

Gezien de afstand tot het dichtstbijzijnde gebied leidt de beoogde ontwikkeling verder niet tot andere voorkomende storende factoren zoals oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, verstoring door geluid, optische verstoring, verstoring door mechanische effecten en bewuste verandering soortensamenstelling.

Er is derhalve geen sprake van vergunningplicht op grond van de Wet natuurbescherming.

Soortenbescherming

De soortenbeschermende werking is rechtstreeks opgenomen in de Wnb. In hoofdstuk 3 van de Wnb zijn de beschermingsregimes in drie aparte paragrafen neergelegd. Per beschermingsregime is bepaald welke verboden er gelden en onder welke voorwaarden ontheffing of vrijstelling kan worden verleend door het bevoegd gezag. Hieronder zijn de drie beschermingsregimes weergegeven:

1. Beschermingsregime soorten Vogelrichtlijn; Dit zijn alle van nature in Nederland in het wild levende vogels (zoals bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn).
2. Beschermingsregime soorten Habitatrichtlijn; Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage IV van de Habitatrichtlijn, Bijlage I en II van het Verdrag van Bern en Bijlage II van het Verdrag van Bonn. In de bijlagen van de Verdragen van Bern en Bonn worden ook vogels genoemd.
3. Beschermingsregime andere soorten. Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage onderdeel A en B van de Wet natuurbescherming. Het gaat hier om de bescherming van zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen, kevers en vaatplanten voorkomend in Nederland.

In Nederland komen ongeveer 30.000 soorten planten en dieren voor. De Wnb regelt de bescherming van circa 300 in het wild voorkomende soorten inheemse planten en dieren.

In de Wnb is onder meer bepaald dat beschermde diersoorten niet gedood, gevangen of verontrust mogen worden en plantensoorten niet geplukt, uitgestoken of verzameld mogen worden. Bovendien dient iedereen voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende dieren en planten. Daarnaast is het niet toegestaan om hun directe leefomgeving, waaronder nesten en holen, te beschadigen, te vernielen of te verstoren. Bij het beoordelen van de in het plangebied voorkomende beschermde soorten gaat het primair om soorten die door de ingreep direct beïnvloed worden, doordat:

- Zij fysiek aangetast worden (doden/verwonden van dieren, verwijderen van planten);

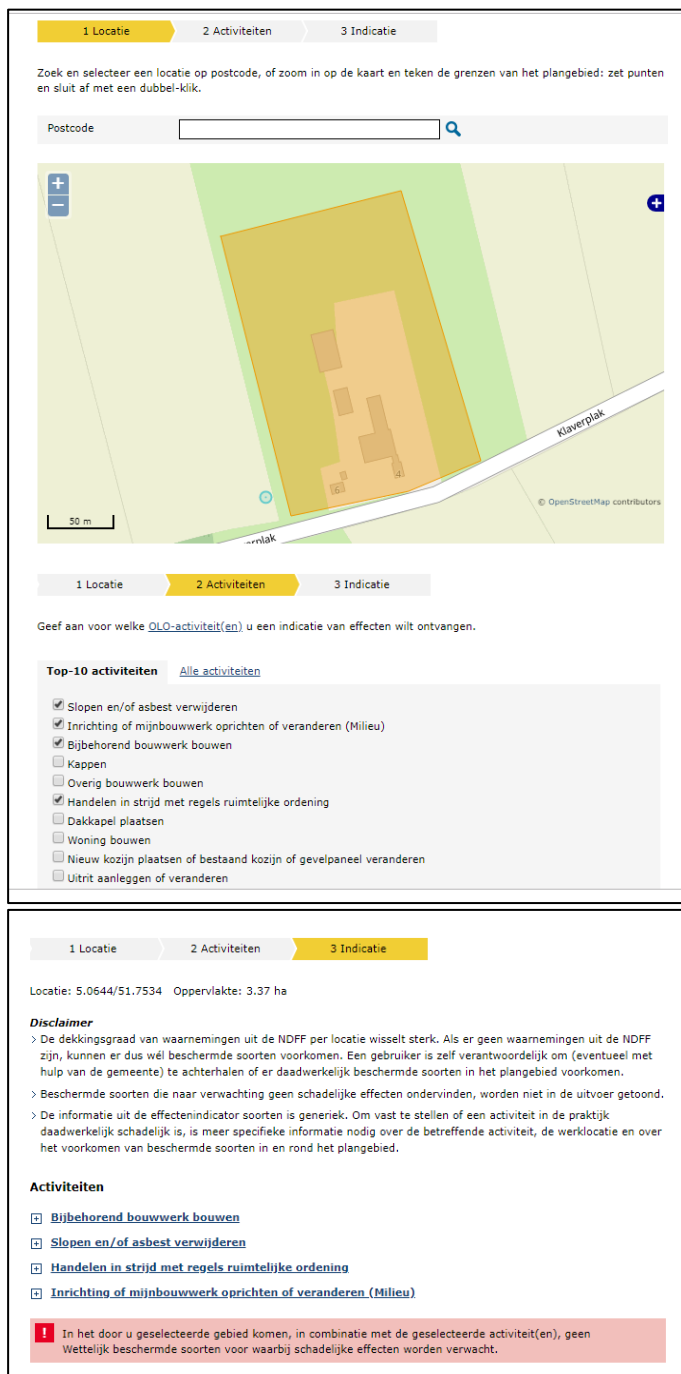
- Zij verstoord worden (toename van geluid of licht);
- Hun vaste verblijfplaatsen c.q. groeiplaatsen aangetast of verstoord worden.

Gelet op de aard van het initiatief dient met name bepaald te worden of ter plaatse van de nieuw te realiseren uitbreiding beschermde natuurwaarden voorkomen, die verstoord zouden kunnen worden. Verboden handelingen dienen desondanks zoveel mogelijk te worden voorkomen en handelingen mogen niet leiden tot aantasting van de gunstige staat van instandhouding. Het (onopzettelijk) doden, verwonden of verontrusten van deze soorten dient zo veel mogelijk voorkomen te worden.

Het bestaande bouwvlak wordt intensief gebruikt ten behoeve van het bedrijf. Vanwege het intensieve gebruik van het bouwvlak vindt er te veel verstoring plaats om te dienen als voortplantings-, vast rust- en/of verblijfplaats. Vanwege dit gebruik zijn hier ook geen beschermde of bijzondere soorten te verwachten.

Voor de volledigheid kan door middel van de effectenindicator van Alterra gekeken worden of de werkzaamheden voor het realiseren van de beoogde situatie een bedreiging vormen voor de beschermde soorten. De resultaten van deze scan zijn opgenomen in Afbeelding 9. De ruimtelijke ingreep betreft het realiseren van nieuwe bebouwing bij bestaande bebouwing.

Uit de scan volgt dat de aanwezigheid van beschermde soorten en een overtreding van hoofdstuk 3 van de Wet natuurbescherming onwaarschijnlijk is. Geconcludeerd kan worden dat er geen ontheffing noodzakelijk is in het kader van de Wet natuurbescherming.

Abbeelding 9: Uitsnede effectenindicator Alterra

4.7.2 Natuurnetwerk Nederland (NNN)

In de twintigste eeuw is veel Nederlandse natuur verdwenen. De overgebleven gebieden zijn vaak klein en liggen veelal ver uit elkaar. Hierdoor hebben bepaalde organismen moeite om gebieden te bereiken en zich er te handhaven, waardoor de diversiteit van planten, dieren en micro-organismen (de biodiversiteit) ook sterk achteruit gaat. Om de biodiversiteit te behouden en te versterken is het Natuurnetwerk Nederland opgericht.

Het Natuurnetwerk Nederland is een netwerk van natuurgebieden en verbindingzones. Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is in de eerste plaats belangrijk als netwerk van leefgebieden voor veel planten en dieren.

In het NNN liggen:

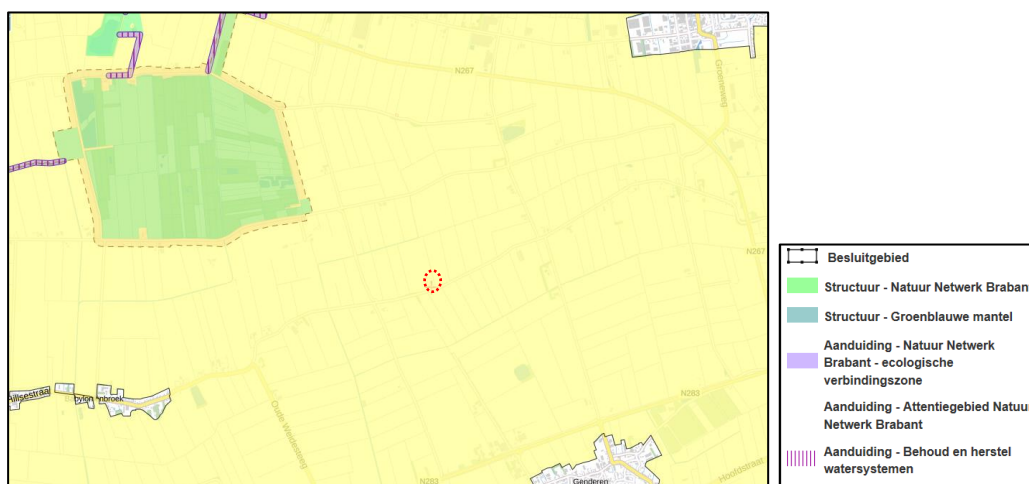
- Bestaande natuurgebieden, waaronder de 20 Nationale Parken;
- Gebieden waar nieuwe natuur aangelegd wordt;
- Landbouwgebieden, beheerd volgens agrarisch natuurbeheer;
- Ruim 6 miljoen hectare grote wateren: meren, rivieren, de kustzone van Noordzee en de Waddenzee;
- Alle Natura 2000-gebieden.

Het Rijk heeft het algemene NNN-beleid in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) vastgelegd. Op grond van artikel 2.10.2 van het Barro moeten provincies bij provinciale verordening de NNN-gebieden aanwijzen en nauwkeurig begrenzen. Op grond van artikel 2.10.3 Barro moeten zij ook de wezenlijke kenmerken en waarden van die gebieden vastleggen. Daarnaast wijzen de provincies de natuurdoelen in het NNN aan. Elk NNN-gebied heeft een zogenaamd natuurdoel. Een natuurdoel beschrijft een bepaalde natuurkwaliteit en wordt gebruikt als een toetsbare doelstelling voor een natuurgebied.

Natuur Netwerk Brabant (NNB)

Vanaf 2014 zijn de provincies verantwoordelijk voor de begrenzing en de ontwikkeling van het NNN. De provincie Noord-Brabant heeft in zijn Omgevingsverordening de gebieden opgenomen als Natuur Netwerk Brabant (NNB). Men wil in 2027 alle gaten in het netwerk hebben gedicht met nieuwe natuur. Ongeveer 90% van het Natuur Netwerk Brabant wordt gevormd door bestaande natuurgebieden. Tussen deze gebieden is men voornemens om verbindingen te leggen in de vorm van Ecologische verbindingzones. Door deze verbindingen tussen natuurgebieden kunnen dieren van het ene gebied naar het andere foerageren.

De concrete ambities van de provincie Noord-Brabant staan in het Natuurbeheerplan Noord-Brabant 2016. De begrenzing van het netwerk is daarnaast ook opgenomen in de Omgevingsverordening. Het NNB kent geen specifiek beschermingsregime, anders dan via het ruimtelijke spoor. Conform de themakaart 'Natuur en Landschap' is binnen het plangebied geen NNB aanwezig, zie Afbeelding 10. De beoogde ontwikkelingen hebben derhalve geen invloed op de concrete ambities uit het Natuurbeheerplan 2016.

Afbeelding 10: Uitsnede themakaart natuur en landschap, rode omkadering betreft het plangebied

4.8 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij betreft een wet waarmee de nationale regels inzake geurhinder ten opzichte van de tot veehouderijen behorende dierenverblijven vastgesteld staan. De Wet geurhinder en veehouderij heeft tot doel het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van geurbelasting, onder andere als gevolg van emissies door bedrijven. Indirect heeft de Wgv ook consequenties voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten en dus voor de ruimtelijke ordening, dit wordt 'omgekeerde werking' genoemd. Voor wat betreft geurhinder van veehouderijen betekent dit dat de volgende aspecten in ogenschouw moeten worden genomen:

- Wordt er een onevenredige inbreuk gemaakt op de mogelijkheden voor bedrijfsontwikkeling van de nabij gelegen veehouderijen?
- Is ter plaatse van het plangebied een goed woon- en verblijfsklimaat gegarandeerd?

4.8.1 Omgekeerde werking

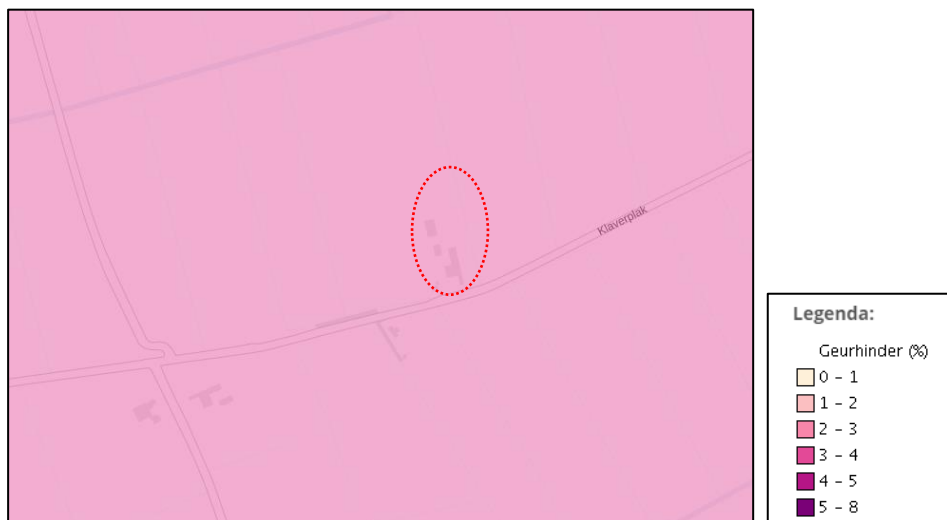
Op grond van artikel 3.2 van de Wet geurhinder en veehouderij moet de afstand tussen de gevel van het dichtstbijzijnde dierenverblijf behorende tot een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij, gelegen binnen de bebouwde kom, tenminste 100 meter te bedragen. Buiten de bebouwde kom is deze afstand minimaal 50 meter. Gemeenten mogen bij verordening van de normen van de Wet geurhinder en veehouderij afwijken, binnen bepaalde grenzen (artikel 6 van de wet). De voormalige gemeente Aalburg heeft echter geen afwijkende afstanden vastgesteld. Daar binnen het plangebied tot op heden een veehouderij gevestigd was is de gestelde voorwaarde van toepassing op de inrichting aan de Klaverplak 4 te Wijk en Aalburg. De dichtstbijzijnde locaties, ten opzichte van het plangebied, waar op grond van het bestemmingsplan vee gehouden mag worden zijn gelegen aan de Biesheuvelweg 1 en de Klaverplak 1. Omdat de afstand tussen de beoogde bedrijfsbestemming en de grens van beide inrichtingen circa 350 meter bedraagt, wordt er geen inbreuk gemaakt op de ontwikkelingsmogelijkheden van de dichtstbijzijnde veehouderijen. Daarbij komt dat andere geurgevoelige objecten altijd dichterbij deze agrarische bedrijfslocaties en andere veehouderijen in de omgeving zijn gelegen dan het plangebied. Deze geurgevoelige objecten zullen dan ook altijd meer beperkend zijn bij toekomstige bedrijfsontwikkelingen dan het geurgevoelige object binnen het plangebied.

4.8.2 Woon- en leefklimaat

Om het woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect geur ter plaatse van het plangebied te kunnen beoordelen wordt eerst getoetst aan de richtafstanden gesteld in de VNG-handreiking. Het aspect geur is voornamelijk maatgevend voor veehouderijen. Zo wordt voor varkens- en pluimveehouderijen een richtafstand van 200 meter voorgeschreven. Voor rundveehouderijen geldt een richtafstand van 100 meter en voor overige dieren een richtafstand van 50 meter. De dichtstbijzijnde veehouderijen ten opzichte van het plangebied zijn gelegen aan de Biesheuvelweg. Op deze locatie wordt rundvee gehouden. Zoals reeds uiteen is gezet in voorgaande paragraaf is de afstand tot het bedrijf 350 meter. Hiermee wordt voldaan aan de gestelde richtafstand van 100 meter. Om het woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect geur ter plaatse van het plangebied nader te beschouwen wordt gebruik gemaakt van de kaart 'Geurhinder landbouw en veeteelt' uit de Atlas van de leefomgeving, zie Afbeelding 12. Hieruit blijkt dat het percentage geurgehinderden ter plaatse 2- 4% is. Om te bepalen of dit acceptabel is wordt aangesloten bij de beoordelingssystematiek van het RIVM. Het RIVM hanteert bij haar milieurapportages voor het aspect geurhinder onderstaande milieukwaliteitscriteria. Hieruit is op te maken dat een percentage geurgehinderden van 2-4% zeer goed is.

Milieukwaliteit	Geurgehinderden [%]
zeer goed	< 5
goed	5 – 10
redelijk goed	10 – 15
matig	15 – 20
tamelijk slecht	20 – 25
slecht	25 – 30
zeer slecht	30 – 35
extreem slecht	35 – 40

Afbeelding 11: Relatie percentage geurgehinderden en milieukwaliteit (bron: GGD-richtlijn geurhinder, 2002)

Afbeelding 12: Uitsnede atlas van de leefomgeving kaart 'Geurhinder landbouw en veeteelt', rode omkadering betreft het plangebied

4.9 Water

Per 1 november 2003 is het verplicht om bij ruimtelijke ingrepen de watertoets toe te passen. Deze verplichting is wettelijk geregeld in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). In deze watertoets moet inzicht worden geboden in de effecten van het initiatief op de waterhuishouding. In het kader van de watertoets dient de gemeente voorafgaand aan de procedure het voornemen van de ruimtelijke ingreep aan het waterschap te verzenden. De gemeente en het waterschap kunnen afspraken maken over de wijze waarop het aspect water in het ruimtelijk plan is opgenomen. In deze paragraaf komen de volgende onderdelen aan bod:

- Beschrijving waterrelevant beleid;
- Bestaande waterhuishoudkundige situatie;
- Beoogde waterhuishoudkundige situatie.

Beleid waterschap Rivierenland

Op 27 november 2015 heeft het bestuur van Waterschap Rivierenland het Waterbeheerprogramma 2016-2021 vastgesteld, met als titel Koers houden, kansen benutten. Het Waterbeheerprogramma beschrijft wat het waterschap in de planperiode (2016-2021) wil bereiken en hoe het waterschap dat wil doen. Het Waterbeheerprogramma is op 22 december 2015 ingegaan en heeft een looptijd van zes jaar. Met het Waterbeheerprogramma wordt de lijn van het vorige waterbeheerplan doorgezet.

In het Waterbeheerprogramma heeft het waterschap zich de volgende doelen gesteld:

- waterveiligheid: In 2021 zijn de meest urgente dijken en boezemkades verbeterd;
- watersysteem: In 2021 is er voldoende water van goede kwaliteit beschikbaar voor stedelijk gebied, bedrijfsleven, landbouw, natuur en recreatie;
- waterketen: In 2021 werken zuiveringen efficiënter. Het gezuiverde afvalwater is schoner. Energie, grondstoffen en water worden hergebruikt.

In het Waterbeheersprogramma wordt de uitvoeringsstrategie om deze doelen te bereiken beschreven. Naast het Waterbeheersprogramma beschikt het Waterschap Rivierenland over een verordening: de Keur voor waterkeringen en wateren. Hierin staan de geboden en verboden die betrekking hebben op watergangen en waterkeringen. Voor het uitvoeren van werkzaamheden kan een vergunning nodig zijn. De werkzaamheden in of nabij de watergangen en waterkeringen worden getoetst aan de beleidsregels.

Beleidsregels hebben zowel externe als interne werking. Beleidsregels zijn in principe ook voor het opstellen van een watertoetsadvies richtinggevend. Als daarom voor nieuw stedelijk gebied een positief watertoetsadvies is afgegeven, wordt de aanvraag voor een watervergunning in principe vooral aan dat advies getoetst. In veel gevallen zal dat tot een vlotte watervergunningsprocedure kunnen leiden. Met het waterbeleid stelt het waterschap de volgende doelen:

- Beschermen van de functie van watergangen;
- Beschermen van het watersysteem.

Om deze doelen na te streven heeft het waterschap beleidsregels in de Keur vastgesteld. Als de berging als gevolg van de werkzaamheden minder wordt, moet hiervoor worden gecompenseerd. Dat betekent dat binnen hetzelfde peilvak, zo dicht mogelijk bij de ingreep, eenzelfde hoeveelheid waterberging gegraven moet worden. Dit geldt voor alle ontwikkelingen waarbij het verhard oppervlak toeneemt. Hierbij hanteert het waterschap de volgende normen:

- Stenen bebouwing: 436 m³ per hectare.
- Kassen/glastuinbouw: 580 m³ per hectare.
- Maximale peilstijging oppervlaktewater: 0,3 meter (in de zomer bij een regenbui T=10+10%).
- Geen inundatie bij een regenbui T=100+10%.
- Maximale berging in bassin (bij kassen/glastuinbouw): 75%.

Hierbij geldt een vrijstelling tot een verhard oppervlak van 1.500 m² in het landelijk gebied en 500 m² in het stedelijk gebied.

Bij nieuwe ontwikkelingen waarbij sprake is van een toename aan verhard oppervlak is een watertoets vereist. Middels een watertoets moet worden aangetoond dat hydrologisch neutraal wordt ontwikkeld. De hierop volgende paragrafen dienen ter verantwoording van de voorgenomen ontwikkeling op het gebied van de waterhuishouding (watertoets). Hierbij zullen deze normen worden gehanteerd.

4.9.1 Watergangen

Zoals te zien in de afbeelding zijn nabij de planlocatie watergangen gelegen. Het betreffen B-watergangen. Er zijn geen A-watergangen en/of C-watergangen bij de locatie gelegen. Ook is de locatie niet in overige aandachtsgebieden gelegen.

Werkzaamheden in de betreffende watergangen of de bijbehorende beschermingszone zijn vergunning- en/of meldingsplichtig omdat deze invloed hebben op de water aan- en afvoer, de waterberging of het onderhoud. Een onderhoudsstrook is een obstakelvrije strook die als beschermingszone in de legger is aangewezen. Met deze zone wordt handmatig en/of machinaal onderhoud van de watergang vanaf de kant mogelijk gemaakt. Voor A-watergangen is die strook 5 meter breed, gemeten uit de insteek. Voor B-watergangen is de strook 1 meter breed. C-watergangen hebben geen beschermingszone. De nieuwe loods wordt aan de oostzijde van het perceel opgericht (deels ter plaatse van de oude grupstal). De nieuwe loods komt niet in de beschermingszone van een watergang te liggen. Ook zal de beplanting op een afstand van minimaal 1 meter van de B-watergang gerealiseerd worden. Hiermee zullen met de voorgenomen ontwikkeling geen watergangen worden geschaad.

Afbeelding 13: Uitsnede keur Waterschap Rivierenland

4.9.2 Grondwaterbeschermingsgebied

Het plangebied ligt buiten een waterwingebied dan wel het invloedsgebied Natura 2000.

4.9.3 Riolering en infiltratie

Uitgangspunt voor de waterhuishouding in met name nieuwbouwprojecten, is een duurzaam gescheiden systeem. Dit betekent dat schoon hemelwater, wat valt op daken en terreinverharding, zoveel mogelijk in het gebied opgevangen en geïnfilteerd dient te worden en alleen het vervuilde afvalwater via het riool wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie. De hoeveelheid afvalwater die getransporteerd wordt naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie zal hiermee afnemen, wat uit het oogpunt van milieu een positieve ontwikkeling betekent.

Emissie van vervuilingen vanaf het erf is een belangrijke route waarlangs vervuilende middelen (zoals olie, vet, gewasbeschermingsmiddelen) in het milieu kunnen komen. Voor behoud van een effectief middelenpakket én om normoverschrijdingen in het oppervlaktewater te verminderen is het belangrijk om erfemissie aan te pakken.

Met de o.a. de Toolbox Emissiebeperking willen Nefyto, de Unie van Waterschappen, LTO Nederland, Agrodix en Cumela gezamenlijk de emissie van gewasbeschermingsmiddelen naar het oppervlaktewater verminderen.

Referentiesituatie

Het plangebied bevindt zich aan de Klaverplak 4 en 6 te Wijk en Aalburg en heeft een agrarische bestemming. Ter plaatse is een agrarisch bedrijf en loonbedrijf met bedrijfsbebouwing, twee bedrijfswoningen en voorzieningen voor buitenopslag aanwezig.

Op de locatie is sprake van het ontstaan van 4 soorten afvalwaterstomen namelijk:

- Niet-verontreinigd hemelwater;
- Afvalwater afkomstig van de wasplaats (Op de locatie worden geen machines gewassen waarmee gewasbeschermingsmiddelen worden toegepast);
- Huishoudelijk afvalwater;
- Afvalwater afkomstig van de opslag van agrarische producten.

Het niet-verontreinigde hemelwater wordt separaat afgevoerd naar de sloot of infiltreert direct in de omliggende percelen. Dit niet-verontreinigde hemelwater is afkomstig van daken en schone erfverharding.

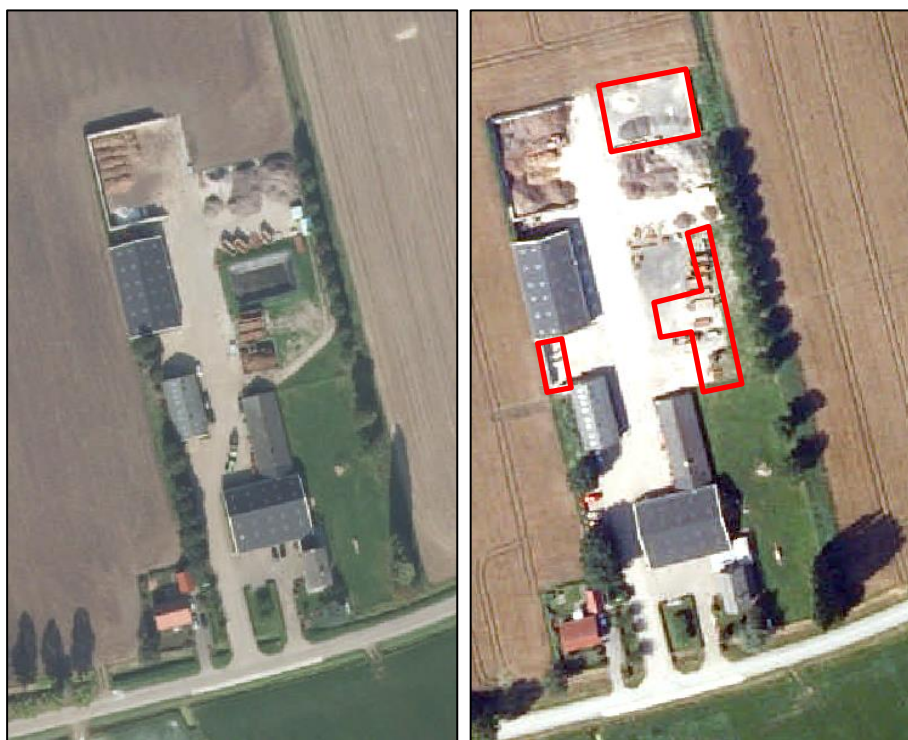
Het afvalwater, welke ontstaat bij het reinigen van voertuigen (waarmee geen gewasbeschermingsmiddelen zijn gebruikt), is aangesloten op een olie- en vetafscheider. Deze olie- en vetafscheider voldoet aan de eisen zoals gesteld in de NEN 858-1 en NEN 858-2 norm en zijn voorzien van een CE certificaat. Via de olie- en vetafscheider wordt het water afgevoerd naar het gemeentelijk vuilwaterriool (drukrioleringsstelsel). Het huishoudelijke afvalwater wordt eveneens afgevoerd naar het vuilwaterriool.

De agrarische bedrijfsstoffen worden opgeslagen conform de vereisten uit het Activiteitenbesluit. Uitgangspunt is dat de vorming van afvalwater voorkomen wordt door o.a. afdekking van de agrarische producten. Bij het ontstaan van afvalwater afkomstig van de buitenopslag wordt conform het Activiteitenbesluit het percolaatwater opgeslagen in een opvang of door afschot in de opslag en middels een gelijkmatige verspreiding over de bodem verspreid over akkerland, zodat een puntlozing wordt voorkomen. Dit afvalwater wordt niet in het oppervlaktewater of het riool geloosd.

De waterhuishouding is in de huidige situatie geregeld met een gescheiden stelsel waarbij huishoudelijk afvalwater op het gemeentelijk drukrioleringsstelsel wordt geloosd en het hemelwater afstroomt naar omliggende watergangen. Er is in de huidige situatie geen sprake van overlast.

Voorgenomen activiteit

Sinds de inwerkingtreding van de beleidsregels behorende bij de Keur Waterschap Rivierenland 2014 d.d. 01-01-2015 is er sprake geweest van een toename aan erfverharding. T.o.v. de referentiesituatie is sprake van een toename van circa 1.000 m² aan verhardingen.

Afbeelding 14: Luchtfoto 2014 – luchtfoto 2019

Het blijft hierbij onder de vrijstelling van 1.500 m² die het waterschap gehanteerd. Het waterschap heeft aangegeven dat de vrijstelling eenmalig mag worden gehanteerd. Op dit moment is 8.080 m² verharding aanwezig. Mocht in de toekomst de verharding toenemen dan moet dit gecompenseerd worden. In de planregels zijn voorwaarden opgenomen, waarbij verzekerd wordt dat mitigerende maatregelen genomen worden indien er sprake is van een toename van erfverharding van meer dan 8.080 m².

Initiatiefnemer is voornemens om na de inwerkingtreding van het bestemmingsplan de oude stal (308 m²) te slopen en een nieuwe loods (1.200 m²) te realiseren. Als gevolg hiervan zal het verhard oppervlak met circa 900 m² toenemen.

In de planvoorschriften zijn verbindende voorwaarden opgenomen dat bij uitbreiding van het verhard oppervlak compenserende maatregelen genomen moeten worden om de toename aan verharding te compenseren.

Tot slot zal gebruik worden gemaakt van milieuvriendelijke bouwmaterialen en niet van uitlogende bouwmaterialen zoals lood, koper, zink en zacht pvc (deze uitlogende stoffen kunnen zich ophopen in het (bodem)watersysteem en hebben hierdoor een zeer nadelige invloed op de (bodem)waterkwaliteit en ecologie).

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat de bestaande waterhuishouding niet negatief wordt beïnvloed als gevolg van de beoogde ontwikkeling, mede door het toepassen van mitigerende maatregelen.

4.10 Cultuurhistorie

Onder de noemer Modernisering Monumentenzorg (MoMo) heeft het Rijk in 2009 een aanzet gegeven voor een goede afweging van het belang van de cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening. Gepleit wordt voor een verantwoorde verankering van de integrale cultuurhistorie in structuurvisies, bestemmingsplannen en milieueffectrapportages. Het voornaamste doel hiervan is om het cultuurhistorische karakter van Nederland op gebiedsniveau te behouden en te versterken.

Op 5 juli 2011 is een wijziging van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gepubliceerd. Vanaf 1 januari 2012 moet ieder nieuw bestemmingplan een analyse van cultuurhistorische waarden bevatten. In aansluiting op de vaststelling van de Wet tot wijziging van de Monumentenwet 1988 en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in mei 2011 zijn op 17 juni 2011 het Bro, het Besluit omgevingsrecht (Bor) en het Besluit archeologische monumentenzorg (Bamz) aangepast. Door een wijziging van het Bro moeten cultuurhistorische waarden voortaan vooraf in het proces van ruimtelijke ordening worden meegenomen, met name bij de voorbereiding en vaststelling van bestemmingsplannen. Het Bro bevat eisen waaraan de voorbereiding van een bestemmingsplan moet voldoen. Zo wordt er onder meer een beschrijving verlangd van de manier waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten wordt omgegaan. De wetgever wil hiermee bereiken dat aandacht voor cultuurhistorische waarden voortaan in het planproces naar voren wordt gehaald.

In de toelichting van het bestemmingsplan dient een beschrijving te worden opgenomen hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. De opsteller en vaststeller van het bestemmingsplan is daarmee dus verplicht om breder te kijken dan alleen naar het facet archeologie. Ook de facetten historische (steden)bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

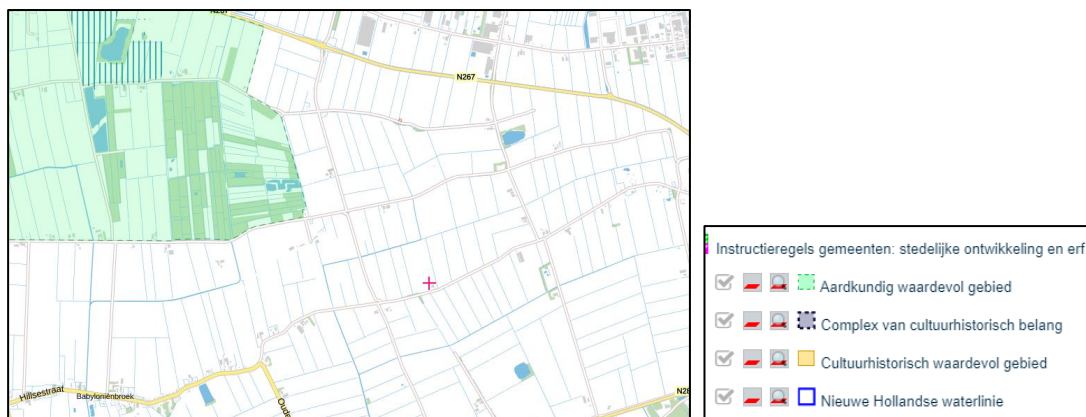
De Erfgoedwet, van kracht sinds 1 juli 2016, bundelt wet- en regelgeving op het gebied van behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland in één nieuwe wet. Een groot deel van de bestaande wet- en regelgeving (Monumentenwet, Wet ruimtelijke ordening) is overgenomen in de Erfgoedwet, bijvoorbeeld de aanwijzing van rijksmonumenten, wie welke verantwoordelijkheden heeft en hoe het toezicht daarop wordt uitgeoefend. Voor het eerst is er nu één integrale wet die betrekking heeft op onze museale objecten, musea, monumenten en archeologie op het land en onder water. Voorheen was het behoud en beheer van ons erfgoed geregeld in zes verschillende wetten met elk hun eigen procedures en beschermingsmaatregelen. Het uitgangspunt is dat de beschermingsniveaus zoals die in de eerdere wetten en regelingen golden, worden gehandhaafd. Daarnaast worden aan de Erfgoedwet een aantal nieuwe bepalingen toegevoegd. Samen met de Omgevingswet die naar verwachting in 2019 wordt ingevoerd, wordt een integrale bescherming van ons cultureel erfgoed mogelijk.

4.10.1 Beleid provincie Noord-Brabant

In de provincie Noord-Brabant dienen in het kader van het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen en archeologische vindplaatsen, bestemmingsplannen te worden getoetst aan de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW). Hierop staan de bepalende cultuurhistorische elementen

aangeven. In totaal zijn er 21 cultuurhistorische landschappen met daarbinnen historisch landschappelijke vlakken en 16 archeologische landschappen geselecteerd en beschreven. Deze gebiedspaspoorten zijn voor de cultuurhistorie op hoofdlijnen verder uitgewerkt.

Uit de cultuurhistoriekaart van de provinciale Omgevingsverordening blijkt dat het plangebied niet gelegen is in een cultuurhistorisch vlak of een aardkundig waardevol gebied, zie Afbeelding 11. Daarnaast kent de locatie geen complexen van cultuurhistorisch belang.

Afbeelding 15: Uitsnede themakaart Cultuurhistorie, rode kruis betreft het plangebied

Beleid gemeente Altena

Voor de cultuurhistorische elementen boven de grond stelt RAAP momenteel een nieuwe cultuurhistoriekaart op en volgt hiervoor een separate beleidsnota. Deze beleidsnota is tot op heden niet vastgesteld. Er zal echter melding gemaakt worden in Cultuurhistoriekaart van Werkendam en Aalburg (Deelrapport I van de Erfgoedkaart voor de gemeenten Aalburg en Werkendam, RAAP-rapport 2190, kaartbijlage 2).

Afbeelding 16: Uitsnede Cultuurhistoriekaart van Werkendam en Aalburg (Deelrapport I van de Erfgoedkaart voor de gemeenten Aalburg en Werkendam, RAAP-rapport 2190, kaartbijlage 2)

Conclusie

Gezien het vorenstaan kan geconcludeerd worden dat bij uitvoering van het plan geen afbreuk gedaan worden aan cultuurhistorische waarden of aardkundig waardevol gebied.

4.11 Archeologie

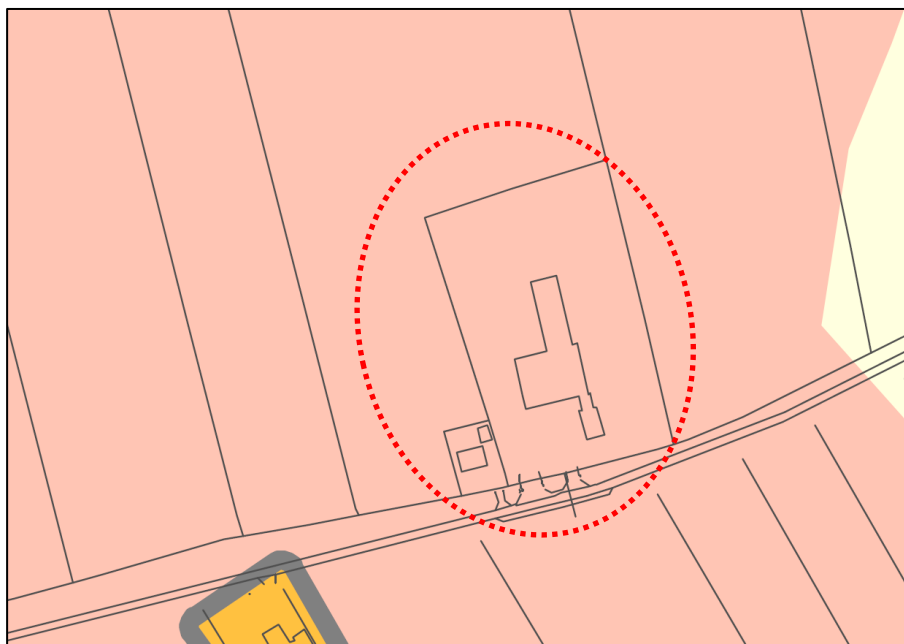
Met de invoering van de Wet op de archeologische monumentenzorg, sinds 1 september 2007, heeft Nederland haar verplichting op basis van de Wet van Malta (1992) zodanig gestalte gegeven, dat in de bodem te verwachten en bekende archeologische waarden betrokken dienen te worden bij ruimtelijke planvorming. Basis/vertrekpunt voor het vaststellen (en het behoud) van archeologische waarden in de bodem is de gemeentelijke archeologische beleidskaart van de gemeente Altena.

De zorgplicht voor het archeologisch erfgoed was tot voor kort vastgelegd in de Monumentenwet uit 1988, met een nadere uitwerking in de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) uit 2007. Per 1 juli 2016 is de Erfgoedwet in werking getreden waarmee de Monumentenwet 1988 is vervallen. Een deel van de wet is op deze datum overgegaan naar de Erfgoedwet. Het deel dat betrekking heeft op de besluitvorming in de fysieke leefomgeving gaat over naar de Omgevingswet, wanneer deze (naar verwachting) in 2021 in werking treedt. Vooruitlopend op de datum van ingang van de Omgevingswet zijn deze artikelen te vinden in het Overgangsrecht in de Erfgoedwet, waar ze ongewijzigd van toepassing blijven zolang de Omgevingswet nog niet van kracht is. Het betreft:

- Vergunningen tot wijziging, sloop of verwijdering van rijksmonumenten;
- Verordeningen, bestemmingsplannen, vergunningen en ontheffingen op het gebied van archeologie;
- Bescherming van stads- en dorpsgezichten.

Belangrijke uitgangspunten uit de Monumentenwet 1988, zoals de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem en het inpassen van archeologisch erfgoed in de ruimtelijke ordening en de financiering van onderzoek ('de verstoorder betaalt'), blijven dus onverminderd van kracht. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan en bij de bestemming van de in het plan begrepen gronden moet dan ook rekening worden gehouden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische resten. Daarom is het voor het opstellen van een bestemmingsplan noodzakelijk te onderzoeken in hoeverre in betreffende gronden archeologische resten aanwezig kunnen zijn. Gebieden waar resten aanwezig zijn, kunnen middels een dubbelbestemming voor archeologie door het bestemmingsplan worden beschermd. Voorafgaand aan werkzaamheden waarbij bodemingrepen plaatsvinden, dient dan in bepaalde gevallen nader archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd.

Volgens de archeologische beleidskaart geldt voor het plangebied een middelhoge trefkans voor archeologische vondsten.

Afbeelding 17: Uitsnede archeologische beleidskaart

Afbeelding 18: Uitsnede legenda archeologische verwachtingskaart

Waarde	Cat.	Oud	Diepte	Oud	Omvang	Oud
AMK-terrein beschermd	1	1	-	-	-	-
AMK-terrein overig	2	2	0,3 m	0,3	100 m2	50
Historische kern	2	2	0,3 m	0,3	100 m2	50
Vindplaats	2	3	0,3 m	0,3	100 m2	100
Verdrinken dorp	3	3	0,5 m	0,3	250 m2	100
Hoge verwachting 0 – 0,5 m -Mv	3	3	0,3 m	0,3	250 m2	100
Hoge verwachting 0,5 – 1,5 m -Mv	3	3	0,5 m	0,5	250 m2	100
Middelhoge verwachting 0 – 0,5 m -Mv	4	3	0,5 m	0,3	500 m2	100
Middelhoge verwachting 0,5 – 1,5 m -Mv	4	3	0,5 m	0,5	500 m2	100
Middelhoge verwachting 1,5 – 3 m -Mv	4	3	1,5 m	1,5	500 m2	100
Middelhoge verwachting 3 – 5 m -Mv	4	3	3 m	3	500 m2	100
Middelhoge verwachting > 5 m -Mv	4	3	3 m	5	500 m2	100
Middellage verwachting 0 – 0,5 m -Mv	5	-	0,5 m	-	1000 m2	-
Middellage verwachting 0,5 – 1,5 m -Mv	5	-	0,5 m	-	1000 m2	-
Middellage verwachting 1,5 - 3 m -Mv	5	-	1,5 m	-	1000 m2	-
Middellage verwachting 3 – 5 m -Mv	5	-	3 m	-	1000 m2	-
Laag	6	4	n.v.t. ³²	-	n.v.t.	-

Afbeelding 19: Categorisering en vrijstellingsgrenzen, met in grijs de waarden op de oude beleidskaart.

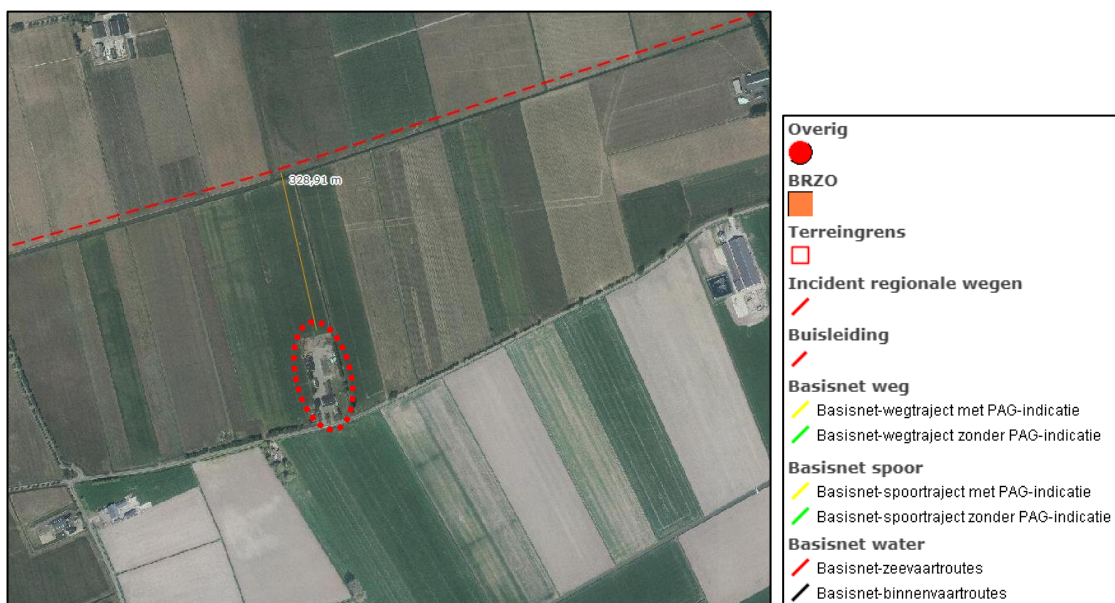
Onderhavige planlocatie is overeenkomstig de archeologische beleidskaart gelegen in een gebied met een middelhoge verwachtingswaarde. Voor het uitvoeren van bodemingrepen groter dan 500 m² en dieper dan 0,5 m onder maaiveld geldt een vergunningplicht. Daarom is voorzien in de dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie-4' ter bescherming van de mogelijk aanwezige archeologische waarden.

4.12 Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over de beheersing van activiteiten met gevaarlijke stoffen. Die activiteiten kunnen bestaan uit het opslaan, verwerken of transporteren van gevaarlijke stoffen. Deze activiteiten kunnen een risico veroorzaken voor de leefomgeving. Daarnaast worden de risico's van het opstijgen en landen op vliegvelden ook onder het thema externe veiligheid gevangen. De risico's worden uitgedrukt in twee risicomaten; het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Voor de beoordeling van een ruimtelijk plan moet voor externe veiligheid worden vastgesteld of dit plan is gelegen binnen een risicocontour en/of het invloedsgebied van een inrichting die valt onder het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarnaast wordt gekeken of het plan ligt binnen de risicocontour en/of het invloedsgebied van de transportroute (weg, spoor, water of buisleiding) waarover gevaarlijke stoffen (o.a. LPG en benzine) worden vervoerd.

Het Bevi is gericht aan het bevoegd gezag inzake de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening en heeft onder meer tot doel om bij nieuwe situaties toetsing aan de risiconormen te waarborgen. In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn standaard afstanden opgenomen waarbij wordt voldaan aan de grenswaarden van het plaatsgebonden risico. Het Bevi is van toepassing op vergunningplichtige risicovolle bedrijven en nabij gelegen, al dan niet geprojecteerde, (beperkt) kwetsbare objecten. In artikel 2 lid 1 van het Bevi is opgesomd wat wordt verstaan onder risicovolle bedrijven. Voor toepassing van het Bevi wordt een nieuw ruimtelijk besluit gezien als een nieuwe situatie.

Afbeelding 20: Uitsnede Risicokaart, rode omkadering betreft het plangebied

4.12.1 Transport (spoor-, vaar- en autowegen)

Voor ruimtelijke plannen zijn spoorwegen, vaarwegen en autowegen risicorelevant als er binnen een zone van 200 meter vanaf de transportas een ontwikkeling gepland wordt. Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het doorgaand verkeer dient plaats te vinden aan de hand van de circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (ministeries van VROM, BZK en VenW)" uit 2004 en de wijziging daarop van 1 augustus 2008, waarin grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico zijn opgenomen.

Daarnaast kent de circulaire de verantwoordingsplicht van het groepsrisico. Indien binnen het invloedsgebied (binnen 200 meter vanaf de as van de transportroute) nieuwe ontwikkelingen zijn voorzien en er een overschrijding van de oriënterende waarde van het groepsrisico of een significante stijging van het groepsrisico optreedt, dient bij de vaststelling van het RO-besluit, het groepsrisico te worden verantwoord.

In de omgeving van het plangebied is van niet-leiding gebonden transport van gevaarlijke stoffen geen sprake. Er vindt geen vervoer van gevaarlijke stoffen plaats over weg, spoor of over water. Op basis hiervan is een groepsrisicoverantwoording op grond van het Bevt is dus niet nodig.

4.12.2 Inrichtingen

Uit de risicokaart, zie Afbeelding 20, blijkt dat er geen risicovolle inrichtingen zijn gelegen in de omgeving van het plangebied. Hieruit kan worden geconcludeerd dat er op grond van het Bevi geen belemmeringen zijn voor de beoogde ontwikkelingen binnen het plangebied.

4.12.3 Buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van kracht geworden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. Op een afstand van circa 320 meter van de planlocatie is een aardgasleiding gelegen. Deze aardgasleiding betreft A-618. Deze leiding heeft een uitwendige diameter van 406 mm en een maximale werkdruk van 7.600 kPa. Voor deze leiding moet het groepsrisico bepaald worden.

Groepsrisico

Bij de beoordeling van het groepsrisico is de eerste vraag:

ligt het plangebied binnen de 1%-letaliteitscontour van de hogedruk-aardgastransportleiding?

Om dit te bepalen kan tabel 5.1 gebruikt worden van het handboek 'Buisleidingen in bestemmingsplannen'. Indien het plan geheel of gedeeltelijk binnen de 1%-letaliteitscontour ligt, moet het groepsrisico worden berekend. Op basis van die berekening kan worden bepaald of:

- het groepsrisico lager is dan 10% van de oriëntatiewaarde;
- de toename van het groepsrisico ten gevolge van het besluit minder is dan 10% van de oriëntatiewaarde.
- Indien hiervan sprake is, of het plangebied ligt buiten de 1%- letaliteitscontour.

In principe moet de populatiedichtheid worden geïnventariseerd voor het gehele gebied waarbinnen dodelijke slachtoffers kunnen vallen. Dit gebied wordt begrensd met de 1%-letaliteitscontour. Voor hogedruk-aardgastransportleiding kan gebruik worden gemaakt van tabel 5.1, zie onderstaande afbeelding.

tabel 5.1 1%-letaliteitsgrens bij hogedrukaardgastransportleidingen

Diameter in inches (mm)	Nominaal (DN)	4000 kPa	6620 kPa	8000 kPa
2	DN50	20	25	
4 (114,3)	DN100	45	60	65
6 (168,3)	DN150	70	90	95
8 (219,1)	DN200	95	120	130
10 (273,1)	DN250	120	150	160
12 (323,9)	DN300	140	170	180
14 (355,6)	DN350	150	190	200
16 (406,4)	DN400	170	210	230
18 (457,0)	DN450	200	240	260
20 (508,0)	DN500	220	270	290
24 (610,0)	DN600	260	310	330
30 (762,0)	DN750	310	380	400
36 (914,0)	DN900	360	430	470
42 (1067)	DN1050	400	490	520
48 (1219)	DN1200	440	540	580

Afbeelding 21: Uitsnede tabel 5.1 van het Handboek buisleidingen in bestemmingsplannen 2016

Voor de nabijgelegen gastransportleiding geldt een afstand van minimaal 230 meter (uitgaand van 8000 kPa). Onderhavige planlocatie is gelegen op een afstand van 320 meter tot de buisleiding. Derhalve valt de beoogde ontwikkeling buiten de 1%-letaliteitscontour.

In de omgeving van het plangebied zijn derhalve geen buisleidingen gelegen die van invloed zijn op het plangebied. Een verdere verantwoording van het groepsrisico op grond van het Bevb is dus niet aan de orde.

4.12.4 Veiligheidszone – explosieven

Veiligheidszone – explosieven De Bergse Maas, de zuidgrens van de gemeente Aalburg, vormde in de Tweede Wereldoorlog de scheidslijn tussen bevrijd en bezet gebied. Langs dit front hebben zich in de periode van 5 november 1944 tot 5 mei 1945 diverse oorlogshandelingen afgespeeld. Als gevolg hiervan kunnen niet-ontploffte explosieven zijn achtergebleven. De voormalige gemeente Aalburg heeft daarom een vooronderzoek laten uitvoeren over het gehele grondgebied van de gemeente naar de aanwezigheid van zogenaamde conventionele explosieven (CE).

Met dit onderzoek is inzicht verkregen in de eventuele aanwezigheid, de soort en verschijningsvorm van explosieven binnen de gemeente. Op basis van dit onderzoek zijn 'attentiegebieden' aangewezen waar een verhoogd risico is op het aantreffen van CE in de bodem. In het bestemmingsplan 'Dubbelbestemmingen en Gebiedsaanduidingen' zijn deze gebieden vertaald in de gebiedsaanduiding 'veiligheidszone - explosieven'. Voor planontwikkelingen ter plaatse van deze aanduiding waarbij bodemingrepen worden uitgevoerd geldt het explosievenbeleid. Dit houdt in dat middels oppervlakte detectie inzichtelijk moet worden gemaakt welke mogelijke verstoringen zich in de bodem bevinden die overeen kunnen komen met ter plaatse te verwachten CE artikelen. Bij grondroerende werkzaamheden moeten de verwachte CE artikelen vervolgens worden benaderd, geïdentificeerd en indien mogelijk worden verwijderd tot een maximale diepte van 1,50 meter beneden maaiveld.

Afbeelding 22: Uitsnede bestemmingsplan 'Dubbelbestemmingen en Gebiedsaanduidingen'

Conform het bestemmingsplan 'Dubbelbestemmingen en Gebiedsaanduidingen', van de voormalige gemeente Aalburg, is het plangebied gedeeltelijk gelegen in een gebied dat is aangeduid met de aanduiding 'veiligheidszone – explosieven'. Dit betekent dat hier een verhoogd risico is op het vinden van niet-ontploffte explosieven. Met beoogde ontwikkeling vinden er echter geen bodemingrepen plaats ter plaatse van de aanduiding 'veiligheidszone – explosieven'. Het is derhalve voornamelijk niet noodzakelijk om een detectieonderzoek uit te voeren.

In de voorwaarden van het bestemmingsplan wordt middels een voorwaardelijke verplichting geborgd dat bij toekomstige bodemingrepen wel een detectieonderzoek moet worden uitgevoerd en daaruit te verwachten

CE artikelen vervolgens moeten worden benaderd, geïdentificeerd en indien mogelijk worden verwijderd tot een maximale diepte van 1,50 meter beneden maaiveld.

4.12.5 Brandveiligheid

Uitgangspunt voor de beoordeling betreffen de Beleidsregels Bereikbaarheid en Bluswatervoorziening Veiligheidsregio Midden- en West Brabant en Blusmatrix Brabant: Buitengebied (agrarisch) Gebruiksfunctie volgens het Bouwbesluit: Wonen- en Industriefunctie (agrarische industriegebouwen).

Bij een brand in het buitengebied is het uitgangspunt dat de brand bestreden wordt door drie tankautospuiten en redvoertuig (hoogwerker). Vanwege de mogelijke complexiteit van de inzet is er minder tijd om bluswater op te bouwen waardoor er behoefte is voor A-water (binnen 3 minuten beschikbaar). Door de te verwachten uitbreidingsnelheid en/of hogere vuurlast is binnen 15 minuten aanvullend water nodig in de vorm van B-water nodig (90m³/uur). Omdat de bluswatervoorziening op deze locatie onvoldoende is, wordt op het volgende geadviseerd:

Aanbrengen bluswatervoorziening (bij voorkeur) op het eigen terrein in de vorm van een geboorde put. De waterlevering van de geboorde put (B-water) is ten minste 90m³/uur, gedurende minimaal 4 uur. De locatie van de bluswatervoorziening(en) worden bij de aanvraag omgevingsvergunning (bouw) in nader overleg met de brandweer bepaald.

Conclusie

Ten aanzien van het aspect externe veiligheid zijn er geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkelingen binnen het plangebied.

4.13 Leidingen

In of nabij het plangebied zijn geen aardgasleidingen / kabels aanwezig, welke een belemmering zouden opleveren voor de uitvoering van dit plan.

4.14 MER

Per 7 juli 2017 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage in werking getreden. Deze wijziging geldt voor alle aanvragen na 16 mei 2017, omdat er een directe werking van het Europese recht geldt. Een milieueffectrapportage (MER), en de bijbehorende procedure (m.e.r.), is een hulpmiddel om de belangen van het milieu volwaardig te betrekken bij de besluitvorming omtrent plannen en projecten. Het gaat hierbij wel enkel om plannen en projecten die kunnen leiden tot initiatieven waarmee het milieu mogelijk nadelig kan worden beïnvloed. Als uitgangspunt gelden voor plannen, waaronder partiële herzieningen, onderstaande criteria om te beoordelen of een MER noodzakelijk is:

- Plannen die kaderstellend zijn voor toekomstige m.e.r.- (beoordelings)plichtige besluiten;
- Plannen waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000 gebieden.

Een plan is kaderstellend voor een toekomstig m.e.r.- (beoordelings)plichtig besluit indien er sprake is van een overschrijding van de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r. Onder deze grenzen uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r. geldt sinds 7 juli 2017 tevens een m.e.r.-beoordelingsplicht. Op onderhavige locatie worden echter geen activiteiten uitgevoerd welke onder de C- of D-lijst vallen. Er kan dus worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een toekomstig m.e.r.- (beoordelings)plichtig besluit. Wat betreft het eerste criterium geldt er derhalve geen plicht tot het opstellen van een MER.

Wel geldt nog de plicht om een 'vormvrije m.e.r.-beoordeling' uit te voeren. Dit houdt in dat er bekeken moet worden of er bij het initiatief sprake is van dusdanig bijzondere omstandigheden of milieueffecten dat er toch een MER moet worden opgesteld. Hierbij wordt gekeken naar de selectiecriteria uit bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn (2011/92/EU), welke o.a. de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten en het gebruik van natuurlijke hulpbronnen betreffen. Deze zaken zijn uitgebreid onderzocht in het kader van onderhavige toelichting, tezamen met alle andere milieuhygiënische en planologische aspecten. Hieruit zijn geen bezwaren gebleken, waaruit bovendien geconcludeerd kan worden dat er geen noodzaak is tot het opstellen van een MER.

Ten aanzien van het tweede criteria inzake een mogelijke m.e.r.-plicht, geldt dat er in de beoogde situatie geen sprake is van een plan waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000-gebieden, hier wordt verder op ingegaan in paragraaf 4.7.1 van deze toelichting.

Conclusie

Er is dus geen sprake van de verplichting tot het opstellen van een MER en het doorlopen van de bijbehorende procedure. Wel heeft er een vormvrije m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden, waarbij alle relevante planologische en milieuhygiënische aspecten zijn getoetst en akkoord bevonden.

4.15 Conclusie

Op grond van het voornoemde zijn er overeenkomstig een goede ruimtelijke ordening geen onevenredige belemmeringen op grond van de planologische en milieuhygiënische voorwaarden in relatie tot de bedrijfsvoering of voor in de omgeving aanwezige bedrijven/gevoelige objecten in relatie tot het formaliseren van onderhavig plan. Milieuhygiënisch gezien zijn er geen onevenredige belemmeringen voor het realiseren c.q. medewerking verlenen aan / van dit plan.

5 JURIDISCHE PLANOPZET

Met voorliggende toelichting wordt een planologisch-juridische regeling gegeven ten behoeve van bedrijfsmatige activiteiten binnen het plangebied.

5.1 Planologisch-juridisch

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) verplicht gemeenten bestemmingsplannen op te stellen. In de Wro en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is nader uitgewerkt uit welke onderdelen een bestemmingsplan (ook: wijzigingsplan) in ieder geval moet bestaan. Het gaat om een verbeelding met planregels en een toelichting daarop. Daarnaast biedt zowel de Wro als het Bro opties voor een nadere juridische inrichting van een bestemmingsplan. Hierbij moet worden gedacht aan de toepassing van afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden en het toepassen van nadere eisen. Uitgangspunt is dat het bestemmingsplan moet voorzien in een passende regeling voor de komende tien jaar. Dat is in principe de geldigheidsduur van een bestemmingsplan.

Het juridisch bindende onderdeel van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding en regels. De regels bevatten het juridisch instrumentarium voor het regelen van het gebruik van de gronden en gebouwen en bepalingen omtrent de toegelaten bebouwing. De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor de toepassing van de regels alsmede de functie van visualisering van de bestemmingen. De verbeelding vormt samen met de regels het bindende onderdeel van het bestemmingsplan.

Bij bestemmingsplannen gaat het om de belangen van burgers en bedrijven. Zij dienen zich snel en op eenvoudige wijze een juist beeld te kunnen vormen van de planologische mogelijkheden en beperkingen op een of meerdere locatie(s). Daarnaast is de vergelijkbaarheid van ruimtelijke plannen van belang voor degenen die deze plannen in grotere samenhang wensen te bezien. Hierbij kan gedacht worden aan degenen die betrokken zijn bij de planvoorbereiding, de planbeoordeling en het monitoren van beleid.

De SVBP maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. De SVBP geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zo ook voor de regels. Voor bestemmingsplannen zoals voorliggend plan, is het verplicht de regels van de SVBP te volgen.

5.2 Toelichting verbeelding

Op de verbeelding zijn de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden aangewezen en begrensd. Op de verbeelding zijn de volgende bestemmingen en aanduidingen opgenomen:

- Enkelbestemming 'Bedrijf';
- Enkelbestemming 'Agrarisch met waarden – landschap';
- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie'
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – specifieke vorm van waarde – archeologie middelhoge verwachting';
- Gebiedsaanduiding 'veiligheidszone - explosieven';
- Bouwvlak;
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van bedrijf – agrarisch verwant en agrarisch technisch hulpbedrijf';
- Functieaanduiding 'plattelandswoning';
- Functieaanduiding 'landschappelijke inpassing'.

5.3 Toelichting regels

De regels behorende bij voorliggend bestemmingsplan bestaan uit inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en overgangs- en slotregels.

Om de aanleg en instandhouding van de landschappelijke inpassing te borgen wordt een voorwaardelijke gebruiksverplichting opgenomen.

Het bestemmingsplan 'Dubbelbestemmingen en Gebiedsaanduidingen' van de voormalige gemeente Aalburg, aldus vastgesteld d.d. 31-10-2017, is in de overige regels van toepassing verklaard.

5.4 Grondexploitatie / planschade

In de Wro is opgenomen dat de gemeente bij ontwikkelingen kosten uit de kostensoortenlijst (Bro 6.2.3 tot en met 6.2.5), die in eerste instantie voor rekening komen van de gemeente, moet verhalen. Voor de planologische ontwikkeling die middels het wijzigen van het bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt, geldt deze verplichting.

De kosten die in dit kader van belang zijn beperken zich voornamelijk tot de plankosten (gemeente) en de eventuele kosten voor het vergoeden van planschade. Tussen initiatiefnemer en gemeente zullen hiertoe een (anterieure) overeenkomst en planschadeovereenkomst gesloten worden.

6 Uitvoerbaarheid

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De ontwikkeling van het voorliggende plan is een particulier initiatief. De financiële en economische uitvoerbaarheid komen ten laste van initiatiefnemer. De in dit bestemmingsplan beschreven ontwikkeling zal volledig vanuit particulier initiatief gerealiseerd en gefinancierd worden. Het terrein is particulier eigendom. Investerings vanuit de gemeente zijn derhalve niet nodig.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft als doel aan te tonen dat het plan maatschappelijk draagvlak heeft.

6.2.1 Vooroverleg

In het kader van artikel 3.1.1 Bro wordt overleg gevoerd over het ontwerp bestemmingsplan met de gebruikelijke overlegpartners zoals de provincie Noord-Brabant.

Verder heeft afstemming plaatsgevonden met de omwonenden van de nabij gelegen kavel, zie Bijlage 4. Uit het overleg blijkt dat de omwonenden medewerking te willen verlenen aan de plannen op de Klaverplak 4 te Wijk en Aalburg.

6.2.2 Zienswijzen en beroep

De vaststellingsprocedure van het bestemmingsplan vindt plaats volgens artikel 3.1, eerste lid, onder a, van de Wet ruimtelijke ordening. Het ontwerpbestemmingsplan is in dit kader ter visie gelegd gedurende een periode van zes weken. Gedurende deze periode is een ieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen kenbaar te maken tegen het plan.

Tegen het plan zijn geen zienswijzen op binnengekomen.

Na vaststelling wordt het bestemmingsplan wederom zes weken ter visie gelegd. Gedurende deze periode kunnen belanghebbenden tegen het vaststellingsbesluit beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Tevens kan er beroep worden ingesteld tegen de eventueel gewijzigde onderdelen. Indien geen beroep wordt ingesteld, is het plan na deze beroepstermijn onherroepelijk en treedt het plan in werking.

Gezien een ieder de mogelijkheid heeft om te reageren op het bestemmingsplan middels het kenbaar maken van zienswijzen, wordt na afloop van de hierboven beschreven procedure het plan als maatschappelijk uitvoerbaar beschouwd.

7 BIJLAGEN

Bijlage 1: Landschappelijke inpassing

Bijlage 2: AAB-Advies

Bijlage 3: Voortoets Stikstof

Bijlage 4: Omgevingsdialoog